Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0157

Hogyan biztosítható az EU állattenyésztési ágazatának fenntartható jövője az élelmezésbiztonság, a mezőgazdasági termelők rezilienciája és az állatbetegségek jelentette kihívások fényében?

Az Európai Parlament 2026. április 30-i állásfoglalása az EU állattenyésztési ágazata fenntartható jövőjének biztosításáról az élelmezésbiztonság, a mezőgazdasági termelők rezilienciája és az állatbetegségek jelentette kihívások fényében (2025/2053(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 38. és 39. cikkére, amelyek meghatározzák a közös agrárpolitikát (KAP) és annak célkitűzéseit,

– tekintettel a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU és az 1307/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2115 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[1],

– tekintettel a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról, valamint az 1306/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2116 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU rendelet, a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló 1151/2012/EU rendelet, az ízesített borászati termékek

---

1 HL L 435., 2021.12.6., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.

2 HL L 435., 2021.12.6., 187. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.

meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló 251/2014/EU rendelet és az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló 228/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2117 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[3],

– tekintettel az (EU) 2021/2115 és az (EU) 2021/2116 rendeletnek a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó előírások, az éghajlat-politikai, környezetvédelmi és állatjóléti rendszerek, a KAP stratégiai tervek módosítása, a KAP stratégiai tervek felülvizsgálata, valamint az ellenőrzések és szankciók alóli mentességek tekintetében történő módosításáról szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1468 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[4],

– tekintettel a szén-dioxid-eltávolítás, a karbongazdálkodás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás uniós tanúsítási keretrendszerének létrehozásáról szóló, 2024. november 27-i (EU) 2024/3012 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[5],

– tekintettel a „Jövőkép a mezőgazdaság és az élelmiszer-ágazat számára – A mezőgazdasági és élelmiszer-ágazat vonzóvá tétele a jövő nemzedékei számára” című, 2025. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2025)0075),

– tekintettel az uniós mezőgazdaság jövőjéről folytatott stratégiai párbeszéd „Közös kilátások a mezőgazdaság és az élelmiszerek számára Európában” című, 2024. szeptember 4-én közzétett zárójelentésére[6],

– tekintettel a fertőző állatbetegségekről és egyes állategészségügyi jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletre („Állategészségügyi rendelet”)[7],

– tekintettel az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó szabályoknak a jegyzékbe foglalt betegségek uniós szintű bejelentése és a velük kapcsolatos uniós

---

3 HL L 435., 2021.12.6., 262. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj.

4 HL L, 2024/1468, 2024.5.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.

5 HL L, 2024/3012, 2024.12.6., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.

6 Stratégiai párbeszéd az uniós mezőgazdaság jövőjéről, https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/171329ff-0f50-4fa5-946f-aea11032172e_en?filename=strategic-dialogue-report-2024_en.pdf.

7 HL L 84., 2016.3.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj.

szintű jelentéstétel, az uniós felügyeleti programok és mentesítési programok benyújtásához és a velük kapcsolatos jelentéstételhez és a betegségtől mentes minősítés elismerése iránti kérelemhez kapcsolódó formai követelmények és eljárások, valamint a számítógépes információs rendszer tekintetében történő megállapításáról szóló, 2020. december 7-i (EU) 2020/2002 bizottsági végrehajtási rendeletre[8],

– tekintettel az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a bizonyos jegyzékbe foglalt és új betegségekre vonatkozó felügyeletre, mentesítési programokra és betegségtől mentes minősítésre vonatkozó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2019. december 17-i (EU) 2020/689 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre[9],

– tekintettel a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet)[10],

– tekintettel a zoonózisok és zoonózis-kórokozók monitoringjáról, a 90/424/EGK tanácsi határozat módosításáról és a 92/117/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 17-i 2003/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre[11],

– tekintettel az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a bizonyos jegyzékbe foglalt betegségek megelőzésére és az e betegségekkel szembeni védekezésre vonatkozó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2019. december 17-i (EU) 2020/687 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre[12],

– tekintettel a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló, 1998. július 20-i 98/58/EK tanácsi irányelvre[13], az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és a 1255/97/EK rendelete[14]

---

8 HL L 412., 2020.12.8., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/2002/oj.

9 HL L 174., 2020.6.3., 211. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/689/oj.

10 HL L 300., 2009.11.14., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1069/oj.

11 HL L 325., 2003.12.12., 31. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/99/oj.

12 HL L 174., 2020.6.3., 64. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/687/oj.

13 HL L 221., 1998.8.8., 23. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

14 HL L 3., 2005.1.5., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1/oj.

módosításáról szóló 2004. december 22-i 1/2005/EK tanácsi rendeletre, valamint az állatok leölésük során való védelméről szóló 2009. szeptember 24-i 1099/2009/EK tanácsi rendeletre[15],

– tekintettel az állatgyógyászati készítményekről és a 2001/82/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. december 11-i (EU) 2019/6 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[16],

– tekintettel az antimikrobiális rezisztencia elleni küzdelmet célzó uniós intézkedéseknek az „Egy az egészség” koncepció keretében történő fokozásáról szóló, 2023. június 13-i tanácsi ajánlásra (2023/C 220/01)[17],

– tekintettel a zoonózisbaktériumoknál és a kommenzális baktériumoknál előforduló antimikrobiális rezisztencia nyomon követéséről és az arról való jelentéstételről, valamint a 2013/652/EU bizottsági végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2020. november 17-i (EU) 2020/1729 bizottsági végrehajtási határozatra[18],

– tekintettel az „Iránymutatások az antimikrobiális szerek állatorvos-tudományban való körültekintő használatához” című, 2015. szeptember 11-én közzétett bizottsági közleményre (2015/C 299/04)[19],

– tekintettel az EU Tanácsának belga elnöksége által az állatbetegségekről 2024. január 24-én megrendezett miniszteri konferenciát követően kiadott ajánlásokra, amelyek szerint a gazdaságokban a fertőző betegségek következtében kialakult járványok kezelését célzó tömeges levágást felváltó stratégiát elsősorban a biológiai védelemre és a vakcinázásra kellene alapozni,

– tekintettel a „Cselekvési terv az antimikrobiális rezisztenciából származó növekvő kockázatok megakadályozására” című, 2011. november 15-i bizottsági közleményre (COM(2011)0748),

– tekintettel az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. december 22-i 2005/1/EK tanácsi rendeletre,

---

15 HL L 303., 2009.11.18., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1099/oj.
16 HL L 4., 2019.1.7., 43. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj.
17 HL C 220., 2023.6.22., 1. o.
18 HL L 387., 2020.11.19., 8. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1729/oj.
19 HL C 299., 2015.9.11., 7. o.

– tekintettel a jövő uniós gazdaságaiban történő generációs megújulásról szóló, 2023. október 19-i állásfoglalására[20],

– tekintettel „Az élelmezésbiztonságnak és az uniós mezőgazdaság hosszú távú rezilienciájának biztosítása” című, 2023. június 14-i állásfoglalására[21],

– tekintettel a „Hosszú távú jövőkép az EU vidéki területei számára – Az erősebb, összekapcsolt, reziliens és virágzó vidéki területek 2040-ig történő megvalósítása felé” című, 2022. december 13-i állásfoglalására[22],

– tekintettel az állattenyésztés és a nagyragadozók európai védelméről szóló, 2022. november 24-i állásfoglalására[23],

– tekintettel a mezőgazdasági üzemben tartott állatok jólétéről szóló végrehajtási jelentésről szóló, 2022. február 16-i állásfoglalására[24],

– tekintettel az állatok EU-n belül és kívül történő szállítása közbeni védelme tekintetében, az uniós jog alkalmazása során felmerülő állítólagos jogsértésekkel és hivatali visszásságokkal kapcsolatban folytatott vizsgálatot követően a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, 2022. január 20-i ajánlására[25],

– tekintettel az állatok szállítás közbeni védelmével foglalkozó vizsgálóbizottságának az állatok Unión belüli és kívüli szállítás közbeni védelmével kapcsolatos uniós jog állítólagos megsértésének és az annak alkalmazása során állítólagosan elkövetett hivatali visszásságoknak a kivizsgálásáról szóló, 2021. december 14-i végleges jelentésére,

– tekintettel a körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési tervről szóló, 2021. február 10-i állásfoglalására[26],

– tekintettel az „Európai fehérjestratégia” című, 2023. október 19-i állásfoglalására[27],

---

20 HL C, C/2024/2658, 2024.4.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
21 HL C, C/2024/483, 2024.1.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
22 HL C 177., 2023.5.17., 35. o.
23 HL C 167., 2023.5.11., 77. o.
24 HL C 342., 2022.9.6., 45. o.
25 HL C 336., 2022.9.2., 20. o.
26 HL C 465., 2021.11.17., 11. o.
27 HL C, C/2024/2657, 2024.4.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2657/oj.

– tekintettel az Állategészségügyi Világszervezet (WOAH) által a Szárazföldi Állatok Egészségügyi Kódexében megállapított standardokra,

– tekintettel az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) „A szárazföldi állatokból származó élelmiszerek hozzájárulása az egészséges étrendhez a jobb táplálkozási és egészségügyi eredmények érdekében – Bizonyíték és szakpolitikai áttekintés a jelenlegi ismeretekről és hiányosságokról” című jelentésére,

– tekintettel a WOAH „Veterinary Vaccines and Vaccination: from science to action – reflections for change” [Az állat-egészségügyi védőoltások és vakcinázás: a tudománytól a cselekvésig – gondolatok a változás érdekében] című, 2025-ben elfogadott 29. számú határozatára,

– tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) „A külterjes állattenyésztés és a szerves trágyák előnyei az európai zöld megállapodás kontextusában” című, 2021. december 8-án elfogadott tájékoztató jelentésére,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A10-0088/2026),

A. mivel az állattenyésztési ágazat régóta az uniós mezőgazdaság alapvető pillére, különösen a vidéki területeken, és jelentős, egyedülálló módon hozzájárul az uniós gazdaság jelentős részéhez; mivel az állattenyésztés és az állattenyésztési termékek értéke 2023-ban 214,3 milliárd EUR-t tett ki, ami abban az évben az EU teljes mezőgazdasági termelésének 40%-át tette ki, és mivel a növénytermesztés jövedelmezősége és fenntarthatósága a reziliens állattenyésztéstől függ;

B. mivel az állattenyésztési értéklánc hosszú és összetett, és a tenyésztési, takarmány- és állat-egészségügyi ágazattól kezdve az állattenyésztéshez kapcsolódó mezőgazdasági termelőkig és feldolgozóiparig (tej- és húsfeldolgozás, állati takarmányok, állati melléktermékek) számos szereplőt von be, valamint az innováció, a forgalom és a foglalkoztatás szempontjából kulcsfontosságú az EU-ban;

C. mivel az állati eredetű termékek tisztességes árai és a regionális értékláncok biztosítani tudják a mezőgazdasági termelők jövedelmét; mivel az állattenyésztési mezőgazdasági értéklánc a szereplők széles körét foglalja magában, a betakarítás előtti ágazatoktól – például a tenyésztéstől, a takarmánytól és az állategészségügytől – a mezőgazdasági termelőkig és a betakarítás utáni élelmiszer-feldolgozó iparig, és kulcsfontosságú értéklánc az EU-ban a forgalom és a foglalkoztatás tekintetében, tekintettel a termelési folyamatban

való folyamatos emberi részvételre, amely jelentősen hozzájárul az EU élelmezésbiztonságához és élelmiszer-önrendelkezéséhez, valamint a fehérjeellátással kapcsolatos autonómiájához;

D. mivel a helyi vágóhídi struktúrák jelentős mértékben hozzájárulhatnak a regionális értékteremtéshez, lerövidíthetik az ellátási láncokat és csökkenthetik a hústermékek szállításából származó kibocsátást, mivel a regionális vágóhidak jobban megfelelhetnek az egyes régiók sajátos piaci igényeinek, és előmozdíthatják a keresletvezérelt termelést;

E. mivel az állattenyésztés kulcsfontosságú számos európai régió számára, amelyek többségét az elnéptelenedés veszélye fenyegeti; mivel az európai gazdaságok 58%-a tart állatokat; mivel a vegyes és szakosodott állattartó gazdaságok az európai gazdaságok 40,9%-át teszik ki, és az európai állattartó gazdaságok mintegy négymillió (fizetett és nem fizetett) embert foglalkoztatnak; mivel az elmúlt 20 évben az EU elveszítette mezőgazdasági termelőinek 37%-át, és a mezőgazdasági termelők jövedelme hektáronként 12%-kal csökkent;

F. mivel az EU számos régiójában, például a hegyvidéki, belső és vidéki területeken, valamint számos legkülső régióban az állattenyésztés az egyetlen életképes gazdasági tevékenység, és alapvető szerepet játszik a lakosság megtartásában, a biológiai sokféleség fenntartásában, a hagyományos tájak megőrzésében és más helyi gazdasági tevékenységek ösztönzésében; mivel a távoli fekvéssel és szigetjelleggel összefüggő támogatási program (POSEI) pénzügyi előirányzatait ki kell igazítani az infláció okozta leértékelődés figyelembevétele érdekében, hogy betölthesse a legkülső régiók mezőgazdasági termelőinek és állattenyésztőinek támogatásában betöltött szerepét;

G. mivel a teljes állattenyésztési ágazat a szén megkötésével, a vízáramlás szabályozásával és a vízminőség javításával, a biológiai sokféleség védelmével, az erdőtüzek megelőzésével, a lakosság vidéki területeken tartásával, valamint – különösképp a hátrányos helyzetű és hegyvidéki területeken – a változatos és nyílt tájak megőrzésével az éghajlat és a környezet szempontjából is hasznos;

H. mivel az együregű gyomrú fajok, például a sertések és a baromfi hatékony takarmányátalakítási arányuk miatt alacsonyabb üvegházhatásúgáz-kibocsátást okoznak, és a hulladékáramból származó termékek takarmányukban való felhasználása révén tovább járulhatnak hozzá a körforgásos jelleghez, miközben trágyájuk természetes trágyaként szolgál a növénytermesztéshez; mivel számos európai állattenyésztési modell éghajlati hatékonysága a genetika, a technológia, az innováció és a tudás tekintetében döntő fontosságú a globális termelés és annak fenntarthatósága szempontjából;

I. mivel az EU Kína mögött, az Egyesült Államokat azonban megelőzve a világ második legnagyobb hústermelője, és az uniós állattenyésztési rendszerek jelentősen hozzájárulnak az EU gazdaságához, kereskedelméhez és a kapcsolódó munkahelyekhez, és fenntartják a világ vezető állatjóléti, hatékonysági és fenntarthatósági normáit;

J. mivel a sertéshús és a baromfihús az EU-ban előállított hús jelentős részét teszi ki, ami kulcsszerepet játszik az élelmezésbiztonság biztosításában, az európai fogyasztók számára megfizethető termékek biztosításában és számos mezőgazdasági termelő megélhetésének fenntartásában; mivel a hagyományos rendszerek fenntarthatóságának fokozása jelentős javulást tesz lehetővé a fenntarthatóság terén, ami előnyös lesz a széles fogyasztói bázis számára, beleértve az alacsonyabb jövedelmű fogyasztókat is, biztosítva, hogy az állati fehérje továbbra is megfizethető és hozzáférhető maradjon valamennyi uniós polgár számára;

K. mivel 2023-ban az EU-ban 133 millió sertést, 74 millió szarvasmarhafélét, 58 millió juhot, 11 millió kecskét és becslések szerint 1,63 milliárd baromfit tartottak;

L. mivel az EU 2023-ban 40,7 millió tonna húst termelt, amely összetételét tekintve sertéshúsból (50%), baromfihúsból (32%), marhahúsból (15%), valamint juh- és kecskehúsból (1%) állt;

M. mivel a globális tejtermelés több mint 20%-át biztosító EU a világ legnagyobb tehéntejtermelője, és vezető helyen áll a nemzetközi tej- és tejtermék-kereskedelemben, több mint 30%-át adva a globális tej- és tejtermékkivitelnek;

N. mivel az EU nettó exportja az állati eredetű termékekből több mint a háromszorosára nőtt 2000 óta és 2024-ben elérte a 37,8 milliárd EUR-t (a közösségen belüli kereskedelmet nem számítva) egy olyan környezetben, ahol a FAO legfrissebb forgatókönyvei szerint a hús, a tejtermékek és a tojás iránt 2050-ig várhatóan 25–50%-kal nő a globális kereslet[28];

O. mivel 2023-ban az EU közel 900 000 tonna baromfihúst, több mint 340 000 tonna marhahúst és mintegy 150 000 tonna juhhúst importált;

P. mivel a földrajzi jelzéssel ellátott állati eredetű termékek megközelítőleg 20%-át teszik ki az EU összes földrajzi jelzésének és jelentős hozzáadott értéket képviselnek a vidéki gazdaság számára,

---

28 FAO, „The future of food and agriculture – Alternative pathways to 2050” [Az élelmiszer- és a mezőgazdasági ágazat jövője – Alternatív utak 2050-ig], https://www.fao.org/global-perspectives-studies/resources/detail/en/c/1157074/.

tükrözve nemcsak a gazdasági jelentőségüket, hanem az EU élelmiszer-örökségének kulturális értékét is;

Q. mivel a nem áralapú versenyképesség – beleértve a termékbiztonsághoz, a nyomonkövethetőséghez és a minőséghez kapcsolódó magas szintű normákat – az uniós állattenyésztés kulcsfontosságú jellemzője, de az EU kereskedelmi partnereihez képest magasabb termelési költségekkel és termékárakkal jár; mivel a magas szintű uniós környezetvédelmi, élelmiszer-biztonsági és állatjóléti normák fenntartása befolyásolja az uniós állattenyésztési ágazat nemzetközi versenyképességét, és ezért különös figyelmet igényel a kereskedelmi megállapodások tárgyalása és megkötése során;

R. mivel az állattenyésztők jogszabályi terhekkel szembesülnek, mivel a megfelelés költségekkel jár, és a folyamatos jogszabályi változások bizonytalanságot teremtenek a költséges beruházások megvalósítása tekintetében; mivel a stabil jogi keret a fő biztosítéka annak, hogy az uniós mezőgazdasági termelők kiszámíthatóvá tegyék, fenntartsák és növeljék termelési kapacitásukat;

S. mivel az EU mezőgazdaság-támogatási politikája kulcsszerepet játszik a kiváló minőségű európai agrár-élelmiszeripari termékek, köztük az állati eredetű termékek láthatóságának és versenyképességének növelésében mind a belső, mind a nemzetközi piacon; mivel ez a politika és az általa támogatott kulcsfontosságú piacokra irányuló export fontos mozgatórugója a mezőgazdasági termelők bevételei javításának, és lehetővé teszi számukra, hogy további beruházásokat hajtsanak végre gazdaságaik korszerűsítésébe;

T. mivel a haszonállatok száma, a gazdaság és az állomány mérete, az ágazati szakosodás mértéke, a termelésnek az állományegységek hektáronkénti számában kifejezett intenzitása, valamint a legelők aránya a mezőgazdasági hasznosítású területeken tagállamonként, illetve a tagállamokon belül régiónként nagy eltérést mutat;

U. mivel az állattenyésztés – különösen a kis- és közepes méretű gazdaságokban – jelenleg számos gazdasági, környezeti és társadalmi kihívással néz szembe;

V. mivel az állatállomány az elmúlt évtizedben csökkent, és az Eurostat statisztikái szerint a 2014–2024-es időszakban a sertések esetében 8,1%-kal, a szarvasmarhafélék esetében – különösen az elmúlt négy évben – 8,7%-kal, a juhok esetében 9,4%-kal, a kecskék esetében pedig 16,3%-kal csökkent; mivel az egyetlen kivétel a baromfiágazat, ahol nőtt a populáció;

W. mivel a mezőgazdaságra és az élelmiszerekre vonatkozó jövőképében a Bizottság hangsúlyozza, hogy hosszú távú jövőképre van szükség az állattenyésztési ágazat számára, és elindította az állattenyésztéssel

kapcsolatos munkafolyamatot, amely feltérképezi a versenyképes és fenntartható uniós állattenyésztési ágazat szakpolitikai lehetőségeit;

X. mivel az Egészségügyi Világszervezet iránymutatásaival összhangban fogyasztott állati eredetű termékek hozzájárulnak a kiegyensúlyozott és tápláló étrendhez azáltal, hogy stabil forrását jelentik az alapvető tápanyagoknak, például a jó minőségű fehérjéknek, vitaminoknak és ásványi anyagoknak;

Y. mivel a következő 30 évben világviszonylatban több állati fehérje fogyasztása várható, ami a világ népességének növekedésével együtt a keresleti szintek jelentős növekedését fogja eredményezni; mivel az uniós állattenyésztést mint a kiváló minőségű, helyben előállított fehérje alapvető forrását stratégiai pillérként kell elismerni az EU fehérje-önellátásának megerősítése, valamint a gazdasági rezilienciához, a stratégiai autonómiához és a társadalmi felelősségvállaláshoz való hozzájárulás szempontjából;

Z. mivel alapvető fontosságú, hogy az EU, amely az üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében az állati fehérjék egyik leghatékonyabb termelője, megőrizze képességét az állati fehérjék fenntartható előállítására, mivel a hazai termelés csökkenése vagy a termelés kevésbé hatékony rendszerekkel rendelkező régiókba történő áthelyezése valószínűleg magasabb globális üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz vezetne;

AA. mivel a Bizottság szerint az EU csak 75%-ban önellátó a nyersfehérje-források tekintetében, és növényifehérje-szükségletének több mint 70%-a, például a szójababliszt és más olajosmag-termékek tekintetében továbbra is az importtól függ, ami jelentős sebezhetőségeknek, többek között geopolitikai instabilitásnak, kereskedelmi korlátozásoknak és az ellátási lánc zavarainak teszi ki az európai mezőgazdasági ágazatot;

AB. mivel az EU-ban az állattenyésztők száma gyorsan csökken a gazdasági nehézségek miatt, amelyek különösen a korlátozott jövedelmezőséghez, az ágazat vonzerejének hiányához, a vektorok által terjesztett és egyéb állatbetegségek terjedése által támasztott kihívásokhoz, valamint a generációs megújulás jelentős hiányához kapcsolódnak; mivel az EU-ban súlyos hiány van a haszonállatokra szakosodott állatorvosokból; mivel az állattenyésztés mezőgazdasági termelők általi beszüntetése gyakran a termelés nagy gazdaságokra való koncentrálódásával és a mezőgazdasági ágazatban részt nem vevő szomszédok által gyakorolt nyomással is összefügg, ideértve az állattenyésztéssel és a mezőgazdasági termeléssel járó „kellemetlenségek” – például a szagok, a zaj és a por – miatti tiltakozásokat is;

AC. mivel ebben az összefüggésben alapvető fontosságú az ágazat vonzerejének növelése jövedelemtámogatás, egyszerűsített

bürokrácia, célzott ösztönzők és jobb életkörülmények révén a vidéki területeken annak biztosítása érdekében, hogy az állattenyésztés életképes legyen, és hozzájáruljon az EU területi kohéziójának garantálásához;

AD. mivel az európai állattenyésztési ágazat előtt álló egyik fő kihívás a fiatalok és az új mezőgazdasági termelők bevonásának hiánya, valamint a munkaerőhiány; mivel ezért meg kell könnyíteni a gazdaságok létrehozását és átvételét, célzott támogatást nyújtva a gazdaságok létrehozásához és visszaszorítva az állattartó gazdák túlzott eladósodottságát; mivel a mezőgazdaságból származó jövedelem nem elegendő ahhoz, hogy szakképzett munkaerőt vonzzon az ágazatba;

AE. mivel minden eddiginél több nő dolgozik az uniós állattenyésztési ágazatban, és aktív részvételüket támogatni kell és elő kell mozdítani, hozzájárulásukat pedig jobban el kell ismerni;

AF. mivel az agrár-élelmiszeripari szövetkezetek olyan, állattenyésztők által létrehozott vállalkozások, amelyek úgy döntenek, hogy egyesítik erőiket termékeik közös forgalmazása érdekében, olyan közös beruházásokat hajtanak végre, amelyek nagyobb értéket teremtenek a tagok számára, és olyan szolgáltatásokat és finanszírozást kínálnak, amelyeket egyébként nagyon nehéz lenne megszerezni;

AG. mivel a közvetlen kifizetések és az összes támogatás – többek között a beruházási támogatás – aránya a gazdaságok nettó jövedelmének jelentős részét teszi ki az állattenyésztés és a vegyes gazdálkodás tekintetében, hangsúlyozva annak alapvető szerepét; mivel a KAP-támogatás nem elegendő a termelés és a mezőgazdasági termelők száma visszaesésének megállításához, valamint ahhoz, hogy a fiatalokat az állattenyésztésbe vonzzák, és ezért fontos, hogy a mezőgazdasági termelők piaci és állami támogatásból származó jövedelmét diverzifikáció, például agrárturizmus és kockázatkezelési eszközök révén egészítsék ki versenyképességük, jövedelmezőségük és hosszú távú rezilienciájuk növelése érdekében;

AH. mivel bár a vásárlási döntésekben továbbra is az ár a fő döntő tényező, a fenntarthatósággal és az egészséggel kapcsolatos aggályok várhatóan jelentősebb szerepet fognak játszani, és ez formálni fogja a hús- és tejtermékek termelési modelljeit és fogyasztási mintáit az EU-ban;

AI. mivel az állatjólét döntő jelentőségű az állattenyésztés jövője szempontjából, amelynek úgy kell fejlődnie, hogy javuljanak a haszonállatok életkörülményei; mivel az állatjóléttel kapcsolatos fogyasztói elvárásoknak és a zárt tartási rendszerekkel kapcsolatos szemléletváltásnak ösztönözniük kell az állatok jobb környezeti feltételek melletti elhelyezéséhez szükséges beruházások növelését, feltéve, hogy minden további követelmény tudományos

bizonyítékokon alapul, és a felmerülő többletköltségek megfelelő ellentételezésével és megfelelő gazdasági ösztönzőkkel jár együtt;

AJ. mivel az EU rendelkezik a világ legambiciózusabb állatjóléti normáival, ami tükrözi az etikusabb és fenntarthatóbb termelés iránti elkötelezettségét; mivel az állatjólét fogalmát úgy kell értelmezni és alkalmazni, hogy az igazodjon a termelési rendszerek valós körülményeihez, valamint a tagállamok és régiók agrár-éghajlati, társadalmi-gazdasági és területi körülményeihez, amelyek nagymértékben eltérhetnek egymástól;

AK. mivel az állattenyésztés környezetre gyakorolt hatásának, különösen az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a mérséklésére, az állatjólét fokozására és a kevésbé intenzív termelésre való átállásra irányuló igények nem vezethetnek az élelmiszer-termelés csökkenéséhez, és stabil termelési szinteket és jó jövedelmet kell biztosítaniuk a mezőgazdasági termelők számára, mivel az állatifehérje-fogyasztás várható globális növekedése lehetőséget kínál az EU számára, hogy globális vezető szerepet töltsön be az éghajlat- és állatbarát mezőgazdaságban azáltal, hogy tudást, technológiákat és bevált gyakorlatokat exportál a partnerországokba;

AL. mivel az állattenyésztés, elsősorban a kérődzők tenyésztése az egyetlen életképes módja annak, hogy bizonyos mezőgazdasági földterületeket, különösen az állandó gyepterületeket élelmiszer-termelésre és az élelmezésbiztonság növelésére használják; mivel az EU fenntartható mezőgazdasági modellekre való áttérése ösztönözni fogja a kutatást, az innovációt, a beruházásokat és a foglalkoztatást az EU-n belül és kívül egyaránt;

AM. mivel nagyon fontos, hogy a körforgásos gazdaságot jobban integrálják a kialakulóban lévő biogazdaságba, optimalizálva a nyersanyagok és a másodlagos termékek felhasználását a melléktermékek előállítása és a megújuló energiaforrások, például a biogáz hasznosítása érdekében, valamint megerősítve az EU energetikai autonómiáját; mivel ezek az intézkedések – amelyek a gazdaságok szintjén nem vezethetnek az adminisztratív terhek növekedéséhez – növelni fogják a mezőgazdasági termelők további jövedelemforrásait, és új foglalkoztatási lehetőségeket fognak teremteni;

AN. mivel az állattenyésztés alapvető eleme a körforgásos gazdaságnak, segítve Európa élelmezésbiztonságát, valamint energetikai és ökológiai átalakulását; mivel az európai állattenyésztési rendszereknek, amelyek nagymértékben függenek a nem uniós országokból származó műtrágya- és takarmányimporttól, olyan ösztönzőkben kell részesülniük, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy – a hústermelés elsődleges céljának veszélyeztetése nélkül – a mezőgazdasági termelők számára további jövedelmet biztosító termékek és szolgáltatások kiegészítő körét nyújtsák, beleértve a

megújulóenergia-termelést, például a biogázt és a biometánt, az értékes és szerves műtrágyákat, az állattenyésztési ökoszisztéma-szolgáltatásokat és a tágabb értelemben vett ipar számára biztosított árukat, összhangban az EU biogazdasági stratégiájával;

AO. mivel az európai gazdálkodási rendszerek sokfélesége stratégiai érték, és hatalmas lehetőségeket kínál az EU energetikai és ökológiai átállása szempontjából; mivel az állattenyésztés központi szerepet játszhat az EU éghajlat-politikai céljainak elérésében és az európai energiamix dekarbonizációjában, különösen az állati szennyvíz felhasználása révén;

AP. mivel az állattartó gazdaságok által termelt trágya hozzájárul a talaj termékenységéhez azáltal, hogy szerves anyagot és alapvető tápanyagokat biztosít, és metanizációs létesítményeken keresztül biogázzá is átalakítható, többek között a gazdaságok szintjén, felváltva és csökkentve a fosszilis energiaforrásoktól való függőséget, valamint csökkentve az EU nem uniós országokból importált műtrágyáktól való függőségét; mivel a megújuló energiatermelésben való felhasználás mellett a metanizációs folyamat során fermentációs maradék is keletkezik, amely a mezőgazdasági termelők által természetes műtrágyaként használt melléktermék, és trágyából visszanyert nitrogénné alakítható át, amelyek mindegyike előmozdítja a körforgásos gazdaságot az állattenyésztési ágazatban;

AQ. mivel a változó fogyasztási minták a nehéz piaci helyzetben gyors fellépést kívánnak meg az állati eredetű élelmiszerek azonosítására szolgáló nevek uniós szintű védelmének biztosítása érdekében;

AR. mivel Európa számos részén egyes nagyragadozók, különösen a farkasok és a medvék növelik a területükat vagy visszatelepülnek bizonyos területekre, ami bonyodalmat okoz az emberi tevékenységek, különösen a külterjes juh- és szarvasmarha-legeltetés szempontjából; mivel a legeltető állattenyésztők és más állattenyésztők jelentős költségeket viselnek az állatállományukra leselkedő ragadozók miatt, például a megelőző intézkedések, az elhullott állatok pótlása, a további állatorvosi ellátás és a vetélésekből eredő veszteségek költségeit; mivel a tagállamok és régiók között a gazdákat támogató intézkedések – egyes esetekben ilyen intézkedések egyáltalán nem léteznek –, illetve a kompenzációra és az adaptációra rendelkezésre álló közfinanszírozás tekintetében nagy különbségek állnak fenn;

AS. mivel az állatbetegségek, főként a fertőző betegségek és az emberre átterjedő betegségek (zoonózis) komoly társadalmi, gazdasági és környezeti károkat okozhatnak, továbbá egyes esetekben az emberi egészségre is veszélyt jelentenek;

AT. mivel a termelési lánc minden szála egy vágóhídon fut össze, és ezért a regionális vágóhídi struktúrák pozitívan járulhatnak hozzá a

nyomonkövethetőséghez, a betegségek megelőzéséhez és az állatjóléthez; mivel ezért a KAP-on és más alapokon keresztül támogatni kell a vágóhidak létrehozását és fejlesztését a helyi gazdaság ösztönzése, a munkahelyteremtés és a rövid ellátási láncok megerősítése érdekében;

AU. mivel az éghajlatváltozás feltehetően hatással van arra, hogy új állatbetegségek jelennek meg, valamint a meglévő betegségek előfordulási gyakoriságára és földrajzi megoszlására, különösen a vektorok által terjesztett betegségek, például a kéknyelv-betegség és a nyugat-nílusi vírus esetében, ami rávilágít az előzetes állategészségügyi stratégiák szükségességére; mivel ezt a helyzetet súlyosbítja a haszonállatokkal foglalkozó állatorvosok hiánya, ami hatással van a megelőző állatorvosi ellátásra, a betegségek korai felismerésére és gyors leküzdésére;

AV. mivel az uniós mezőgazdasági rendszerek sebezhetőségére rávilágítottak az állatbetegségek közelmúltbeli kitörései és az olyan betegségek növekvő előfordulása, mint a szarvasmarha-tuberkulózis, az afrikai sertéspestis, a bőrcsomósodáskór, a kéknyelv-betegség, a madárinfluenza, a ragadós száj- és körömfájás, az epizootiás haemorrhagiás betegség és a szarvasmarhák fertőző rhinotracheitise, valamint a haszonállatokra szakosodott állatorvosok számának csökkenése, akik nélkül lehetetlen lesz leküzdeni az állatbetegségeket és garantálni az állatjólétet; mivel ez a kiszolgáltatottság a termelési szintekre gyakorolt pusztító hatásokban nyilvánult meg, amelyek a stressz, a szorongás és az érzelmi nyomás miatt következményekkel járnak a mezőgazdasági termelők mentális egészségére nézve;

AW. mivel az állatbetegségek vakcinázás révén történő megelőzése – amennyiben rendelkezésre áll – egyes esetekben elengedhetetlen ahhoz, hogy elkerülhetőek legyenek az olyan drasztikus, de elkerülhetetlen védelmi intézkedések, mint például a tömeges leölés; mivel az egységes piaci program keretében az egyes állatbetegségek megelőzésére, megfékezésére és felszámolására irányuló intézkedések finanszírozása nem elegendő ahhoz, hogy segítse a mezőgazdasági termelőket és a tagállamokat az új állatbetegségek kezelésében;

AX. mivel az állatbetegségek jelentette veszélyek nagy jelentőséggel bírnak az EU-ban tenyésztett állatok és előállított állati eredetű termékek nemzetközi kereskedelme szempontjából, és szükségessé teszik, hogy az EU kereskedelmi partnerei elismerjék az EU régiókba sorolási rendszerét, amelyet a WOAH standardjaival és a Kereskedelmi Világszervezet elveivel összhangban alakított ki annak érdekében, hogy a betegség sújtotta területekről kiinduló kereskedelem korlátozásával védekezzen a betegségekkel szemben, illetve fenntartsa a biztonságos kereskedelmet úgy, hogy közben a

betegséggel nem érintett területekről érkező áruk kereskedelmében ne keletkezzen szükségtelen akadály és zavar;

AY. mivel annak ellenére, hogy hatékony eszköz az állatbetegségek terjedésének megakadályozására, a vakcinázást inkább az uniós tagállamok és a nem uniós országok közötti kereskedelem korlátozására, mintsem megkönnyítésére használták;

AZ. mivel az EU állatbetegségekkel szembeni védekezéssel kapcsolatos holisztikus megközelítése több komponensből áll, nevezetesen az egyes betegségek felügyeletét szolgáló konkrét védelmi intézkedésekből, az EU pénzügyi hozzájárulásából, a bejelentési rendszerből, az EU szükséghelyzeti csoportjából, a nyomonkövethetőségi rendszerből és a bizonyos betegségekkel foglalkozó uniós referencialaboratóriumokból;

BA. mivel az antimikrobiális rezisztencia, az „Egy az egészség” koncepció jegyében az emberi egészséget, az állatok egészségét, a növények egészségét és a környezetet egyaránt érintő probléma a Bizottság által 2022 júliusában meghatározott három legfontosabb egészségügyi veszély egyike és jelentős társadalmi-gazdasági hatással van a mezőgazdasági ágazatra, minthogy nagyobb morbiditást és mortalitást eredményez az állatok között, valamint veszélyezteti az állatok egészségét és jólétét, illetve ebből adódóan az állatok termelékenységét; mivel a KAP-nak és más uniós programoknak támogatniuk kell az állattartó gazdaságok biológiai biztonságának javítását, a megelőző vakcinázás előmozdítását, a mezőgazdasági termelők képzését és technikai támogatását, valamint az antimikrobiális szerek haszonállatokban való alkalmazásának hatékony és megfizethető alternatíváira irányuló kutatást és azok fejlesztését;

BB. mivel az antimikrobiális szerek állatgyógyászati célú európai értékesítéséről és felhasználásáról szóló első éves felügyeleti jelentés (ESUAvet 2023)[29] szerint az antimikrobiális szerek értékesítésének 2030-ig történő 50%-os csökkentésére vonatkozó cél mintegy felét már 2023-ra elérték, de figyelmeztet arra, hogy ezeket a pozitív fejleményeket alááshatja az állatbetegségek növekedése, valamint a vakcinázásra, a korai nyomon követésre, a biológiai védelemre, valamint az általános betegségmegelőzésre és felkészültségre vonatkozó összehangolt uniós megközelítés hiánya;

---

29 Európai Gyógyszerügynökség, „European sales and use of antimicrobials for veterinary medicine” (Az állatgyógyászatban alkalmazott antimikrobiális szerek európai értékesítése és felhasználása), 2025. március 31., https://www.ema.europa.eu/en/documents/report/european-sales-use-antimicrobials-veterinary-medicine-annual-surveillance-report-2023_en.pdf.

BC. mivel az uniós állategészségügyi jogszabály létrehoz egy jogi keretet az EU-n belüli kereskedelemre, az állatok és termékek EU területére történő belépésére, a betegségektől való mentesítésre, az állategészségügyi ellenőrzésekre, a betegségek bejelentésére, valamint a különböző állatfajokkal kapcsolatos pénzügyi támogatásra vonatkozó szabályok ágazaton átívelő összehangolására;

BD. mivel a fertőző állatbetegségekről szóló meglévő jogszabályok átfogó rendelkezéseket tartalmaznak a felügyeletre, a mentesítési programokra és a betegségtől mentes minősítésre vonatkozóan, és előírják a tagállamok számára, hogy az állatgyógyászati készítményekre vonatkozó meglévő jogszabályokkal összhangban állítsák össze és tartsák naprakészen a betegségtől mentes minősítéssel rendelkező területeik vagy körzeteik, valamint a betegségtől mentes minősítéssel rendelkező régióik jegyzékét, amely lehetővé teszi a vakcinák és más állategészségügyi termékek engedélyezését; mivel ez a jogszabály az állatbetegségek uniós megelőzésének és kezelésének központi eleme;

BE. mivel az egyes állatbetegségekhez kapcsolódó megelőző és védelmi intézkedéseket az adott betegség epidemiológiai profiljához, következményeihez és az EU-n belüli földrajzi megoszlásához kell igazítani;

BF. mivel a betegségek korai felismerése és egy egyértelmű betegségbejelentési és jelentéstételi lánc megléte rendkívül fontos a védelmi intézkedések eredményessége szempontjából; mivel a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságot járvány kitörésének gyanúja vagy megerősítése esetén haladéktalanul értesítsék;

BG. mivel a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek fenntartása és a versenytorzulás elkerülése érdekében létfontosságú egységes feltételeket biztosítani a betegségek uniós szintű bejelentéséhez és a velük kapcsolatos uniós szintű jelentéstételhez; mivel a Bizottság felhatalmazással rendelkezik arra, hogy összeállítsa az uniós szintű bejelentés és jelentéstétel hatálya alá tartozó betegségek jegyzékét, és hogy kialakítsa a betegségeknek az állatbetegségek információs rendszerén (ADIS) keresztüli bejelentéséhez és az ezen a rendszeren keresztül történő jelentéstételhez szükséges eljárásokat és azok formáját;

BH. mivel a 2012-ben a kontinentális Európában a nagyragadozók között a hiúzok számát 9 000-re, a barnamedvék számát a 17 000-re, a rozsomákok számát 1 250-re, a farkasok száma pedig 12 000-re becsülték; mivel nincs egységes és naprakész uniós becslés a nagyragadozók számáról;

Általános megjegyzések

1. üdvözli és támogatja a „Jövőkép a mezőgazdaság és az élelmiszer-ágazat számára” című közleményben foglalt, az állattenyésztéssel foglalkozó munkafolyamat létrehozására irányuló bizottsági kezdeményezést, amelynek célja az állattenyésztés támogatására és versenyképességének növelésére irányuló megfelelő szakpolitikai pályák azonosítása és kidolgozása célzott és területi megoldások révén, nem pedig egyenmegoldások révén, figyelembe véve ugyanakkor az éghajlat-, a természet- és az állatvédelmi szempontokat, valamint az élelmezésbiztonságot, a rezilienciát és az állatbetegségek kezelését; hangsúlyozza, hogy az állattenyésztés sokfélesége, a fajok szükségletei és a helyi feltételek közötti különbségek nemzeti, regionális vagy szubregionális szintű megoldásokat tesznek szükségessé; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon konkrét intézkedéseket a hegyvidéki, távoli és hátrányos helyzetű területeken folytatott állattenyésztés tekintetében;

2. aggodalmát fejezi ki azon kezdeményezések vagy jogalkotási javaslatok miatt, amelyek közvetlen vagy közvetett intézkedések révén visszatartják az állattenyésztést; kitart amellett, hogy az állattenyésztési ágazatot nem szabad a nehézipar számára kialakított szabályozási rendszer hatálya alá vonni;

3. felhívja a Bizottságot, hogy az állattenyésztéssel foglalkozó uniós munkafolyamat munkájára építve a borpolitikával foglalkozó magas szintű munkacsoport mintájára hozzon létre egy állattenyésztéssel foglalkozó magas szintű csoportot, amelyben valamennyi érdekelt fél részt vesz, beleértve a mezőgazdasági termelőket, az állattenyésztési ágazat tagállami képviselőit, a tudományos köröket és az állatorvosi szakmát, az érdekképviseleti szervezeteket és az érintett állategészségügyi szervezeteket, az ipar képviselőit és a helyi hatóságok képviselőit; rámutat arra, hogy e csoport összetételének tükröznie kell az uniós területek sokféleségét azáltal, hogy kiegyensúlyozottan tükrözi a különböző regionális körülményeket, beleértve a nagy állatállomány-sűrűségű területeket is;

4. úgy véli, hogy a tagállamok és az érdekelt felek összekapcsolásával ennek a magas szintű csoportnak át kell gondolnia az állattenyésztési ágazat előtt álló kihívásokat, és konkrét és szociális megoldásokat kell kínálnia, különösen az e területen végzett kutatások alapján; nyílt és konstruktív párbeszédre szólít fel valamennyi érdekelt fél között az együttműködés ösztönzése, gyakorlati megoldások kidolgozása és az állattenyésztéssel kapcsolatos tényeken alapuló kommunikáció biztosítása érdekében; úgy véli, hogy ezeknek a megoldásoknak különösen a termelés Európán kívülre történő áthelyezésével, a generációs megújulással és az állattenyésztés versenyképességének előmozdítását célzó beruházások előmozdításával kell foglalkozniuk;

5. hangsúlyozza, hogy az állattenyésztési ágazatot érintő sajátos kihívások olyan összehangolt, többdimenziós szakpolitikai választ

igényelnek, amely – az e kihívások közötti kompromisszumok elkerülése mellett – teljes mértékben tükrözi az állattenyésztés gazdasági, környezeti és társadalmi jelentőségét az EU-ban és vidéki területein; úgy véli továbbá, hogy ennek a szakpolitikai válasznak tükröznie kell az ágazat hozzájárulását a vidéki kohézióhoz, az élelmezésbiztonsághoz, a fenntartható földgazdálkodáshoz, az állatjóléthez és az állatifehérje-ellátáshoz az uniós piacon;

6. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson stabil és kiszámítható keretet a mezőgazdasági termelők számára a szükségtelen szabályozási terhek korlátozásával és az állattenyésztési szabályok egyszerűsítésével, különösen a kisüzemi és családi gazdaságok számára, ezáltal megkönnyítve a műveleteket és támogatva az ágazat fejlődését; hangsúlyozza, hogy értékelni kell az uniós jogszabályok kumulatív hatását, és meg kell előzni az uniós jog és a nemzeti túlszabályozás által okozott jogbizonytalanságot és adminisztratív terheket;

7. rámutat arra, hogy az állattenyésztés társadalmi, gazdasági és környezeti fenntarthatóságának javítása olyan hosszú távú elképzeléstől függ, amely számos és egymással összefüggő tényezővel foglalkozik, beleértve az áralapú versenyképességét és a nem áralapú versenyképességet, az éghajlatváltozáshoz és a kapcsolódó szélsőséges időjárási eseményekhez való alkalmazkodás képességét, valamint az állatbetegségeket; úgy véli, hogy más rendkívül fontos tényezők közé tartozik a tápanyagszennyezés, a fizetett ökoszisztéma-szolgáltatások fejlesztése és nyújtása, a célzott beruházási támogatás, az állatjólét előmozdítása, az innováció és a digitalizáció ösztönzése, valamint a generációs megújulás, a támogatási és tanácsadási szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint az állattenyésztők élet- és munkakörülményeinek javítása;

8. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelők a leginkább érdekeltek állataik jó egészségének és jólétének biztosításában, mivel ez etikai és gazdasági szempontból egyaránt szükséges; hangsúlyozza, hogy a gazdaságokban az állatjólét összefügg az adott állattartó kompetenciájához is kapcsolódik; hangsúlyozza e tekintetben a képzés és a rendszeres továbbképzés fontosságát;

9. kiemeli, hogy az európai állattenyésztési rendszerek sokfélesége – a gyakran nagy környezeti értékű legelőket és veszélyeztetett tenyésztett fajokat és fajtákat magában foglaló szabadtartástól kezdve a nagyüzemi, szakosodott és nagy hatékonyságú gazdaságokig, a növénytermesztési és állattenyésztési rendszerekig, a regeneratív és ökológiai gazdálkodásig és legelőgazdálkodásig, a szezonális vándorlegeltetésig, az erdei legeltetésig és a személyes használatra szánt állatok kisüzemi tenyésztéséig –, valamint a tartott állatfajták sokfélesége lehetővé teszi a gazdaságok számára, hogy számos kiegészítő árut és szolgáltatást nyújtsanak, és ezáltal javítja a teljes állattenyésztési ágazat rezilienciáját, miközben kielégíti a

fogyasztói igények széles körét; kéri a Bizottságot, hogy támogassa és tegye lehetővé a termelési rendszerek sokféleségét;

10. hangsúlyozza, hogy a nem kormányzati szervezeteknek (NGO-knak) juttatott uniós források odaítélése és felhasználása fokozott átláthatóságot igényel a hűtlen kezelés vagy az uniós szakpolitikák nem kívánatos befolyásolásának megelőzése érdekében; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre egy nyilvános nyilvántartást, amelyben feltünteti a nem kormányzati szervezetek által kapott finanszírozás összegét és célját; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy – többek között a környezetvédelmi és éghajlat-politikai programon (LIFE) keresztül – olyan nem kormányzati szervezetek részesülnek támogatásban, amelyek lobbitevékenységet folytatnak az uniós intézmények előtt, különösen az állatjólét területén, ami potenciálisan sértheti a hatalmi ágak szétválasztásának és a lojális együttműködésnek az elveit; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy állítsa le a célzott lobbitevékenységet folytató és az uniós állattenyésztésről félrevezető, militáns és ideologizált képet festő nem kormányzati szervezetek finanszírozását; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a konszolidált alapok valamennyi kedvezményezettje tegye közzé az uniós intézmények képviselőivel tartott találkozóit, amennyiben azok célja az uniós szakpolitikák befolyásolása;

Gazdasági fenntarthatóság és élelmezésbiztonság

11. megjegyzi, hogy a virágzó, fenntartható és reziliens állattenyésztési ágazat fenntartása az EU-ban előnyös lesz a globális élelmezésbiztonság szempontjából, megerősíti az EU élelmiszer-önrendelkezését és gazdasági növekedését, és hozzájárul a kiegyensúlyozott és sokszínű európai étrendhez a magas tápértékű állati eredetű termékek fogyasztása révén, amelyek számos mikroelem és bioaktív vegyület egyedi forrásai, amelyek tápértékét nem lehet megfelelően helyettesíteni növényi vagy mesterséges alternatívákkal, és amelyeket el kell ismerni a tényeken alapuló étrendi iránymutatások kidolgozásakor;

12. megjegyzi, hogy a FAO „A szárazföldi állati eredetű élelmiszerek hozzájárulása az egészséges étrendhez a jobb táplálkozási és egészségügyi eredmények érdekében” című 2023. évi jelentése kiemeli az állati eredetű élelmiszerek szerepét a növényi alapú étrendekben esetlegesen hiányzó jó minőségű fehérjék és alapvető mikrotápanyagok biztosításában; hangsúlyozza, hogy ezek az élelmiszerek létfontosságúak a gyermekek, a tizenévesek, a várandós és szoptató nők, a reproduktív korban lévő nők, az idősek és a krónikus betegségben szenvedők számára, és hogy ezeket nehéz lehet növényi alapú alternatívákkal helyettesíteni;

13. nyomatékosan hangsúlyozza az állattenyésztés jelentőségét a regionális értékláncok és a helyi piacok szempontjából; felszólítja a

Bizottságot, hogy készítsen hatásvizsgálatot annak megállapítása érdekében, hogy milyen társadalmi és gazdasági követelményekkel jár a regionális vágóhidak hálózatának további lebontása;

14. Olyan kiegyensúlyozott megközelítést szorgalmaz, amely elismeri az állati eredetű termékek alapvető szerepét a globális táplálkozásban, ugyanakkor figyelembe veszi az ilyen termelés fontosságát a gazdaságok jövedelme és a gazdasági stabilitás szempontjából; emlékeztet arra, hogy az állatállomány fontos szerepet játszik a körforgásos gazdaságban és az élelmiszeriparból származó hulladékáramok értéknövelő újrahasznosításában, valamint számos ágazatban, például a textiliparban, a ruházatban, a lábbelikben, a bőrárukban, az építőiparban, a kozmetikumokban és a gyógyszeriparban; rámutat arra, hogy ezzel egyidejűleg foglalkozni kell a termelési rendszerek környezetre, éghajlatra és állatjólétre gyakorolt különböző hatásaival;

15. hangsúlyozza, hogy a környezeti hatások minimalizálása mellett továbbra is biztosítani kell az élelmezésbiztonságot Európában, ami átlátható, tudományosan megalapozott megközelítések és innováció révén kezelendő kihívás;

16. hangsúlyozza, hogy az uniós állattenyésztési ágazat termelékenységének, rezilienciájának, hatékonyságának és fenntarthatóságának javítása elengedhetetlen az uniós fogyasztók igényeinek megfelelő, jó minőségű fehérjék belföldi kínálatának növeléséhez és az élelmezésbiztonság megerősítéséhez, különösen a globális piacok volatilitásával, a geopolitikai feszültségekkel és a globális fehérjekereslet következő 30 évben várható növekedésével összefüggésben; megjegyzi, hogy az EU továbbra is nagymértékben függ a takarmánycélú növényi alapú fehérjék korlátozott számú partnertől történő behozatalától, ami aláássa a fehérje-önellátást, és kiszolgáltatottá teszi az élelmiszerrendszert a globális piaci ingadozásokkal szemben;

17. hangsúlyozza, hogy a fenntartható, diverzifikált és belföldi fehérjetermelés elengedhetetlen az elegendő, biztonságos és jó minőségű élelmiszer és takarmány biztosításához; kiemeli, hogy az állatifehérje-ágazat támogathatja az ilyen termelést azáltal, hogy az állati eredetű szennyvizet természetes trágyaként használja fel, és egy integráltabb, körforgásosabb és fenntarthatóbb rendszer előmozdítása érdekében takarmányként hasznosítja a növényi melléktermékeket és az élelmiszerekből származó hulladékáramokat; üdvözli, hogy a Bizottság a mezőgazdaságra és az élelmiszerekre vonatkozó stratégiai jövőképében bejelentette, hogy átfogó tervet fog kidolgozni egy önellátóbb és fenntarthatóbb uniós fehérjerendszerre vonatkozóan, amely az agrár-élelmiszeripari rendszer hosszú távú rezilienciájának biztosítása érdekében foglalkozik a fehérjék EU-n belüli termelésével, behozatalával és fogyasztásával;

18. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a mezőgazdasági termelők pozícióját az agrár-élelmiszeripari értékláncban, többek között szövetkezetek, termelői szervezetek és szövetségek révén, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg azokat a mechanizmusokat, amelyek biztosítják, hogy a mezőgazdasági termelők legalább a termelési költségeiket fedező árakat kapjanak; emlékeztet arra, hogy a tisztességes, méltányos és stabilabb jövedelem, a jobb munkakörülmények, a társadalmi elismerés, a hitelhez való jobb hozzáférés, valamint az állatállomány minőségével kapcsolatos kutatás és beruházások fenntartható finanszírozása kulcsfontosságú az ágazat gazdasági fenntarthatóságának biztosításához, a mezőgazdasági termelők által az EU élelmiszer-ellátásának biztosításában és a fiatalabb generációk vonzásában betöltött szerep megfelelő megbecsüléséhez;

19. hangsúlyozza, hogy az árak instabilitása, a magas termelési költségek, a túlzott bürokrácia és a szakma társadalmi elismerésének hiánya hozzájárult a mezőgazdaság elhagyásához és az ágazat elöregedéséhez; rámutat arra, hogy a kis és közepes méretű gazdaságoknak már most is számos olyan követelménynek kell megfelelniük, amelyek a költség-haszon arány szempontjából nem arányosak az eredményekkel; megismétli ezért, hogy hatékony eszközökre van szükség a jövedelem támogatása, a bürokrácia csökkentése, a meglévő jogszabályok egyszerűsítése és a mezőgazdasági munka társadalmi elismerésének javítása érdekében, mivel ezek kulcsfontosságú elemek az állattenyésztés hosszú távú életképességének biztosításához az EU-ban; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az állattenyésztési ágazatot, és folytassa az állattenyésztési stratégiájának elfogadását;

20. rámutat arra, hogy az új állattartó létesítményekbe történő beruházások és a meglévők felújítása jelentős költségekkel jár, és azokat hosszú távon kell megtervezni és végrehajtani; figyelmeztet arra, hogy az állatjóléti jogszabályok felülvizsgálata ahhoz vezethet, hogy az állattartó létesítmények elveszítik engedélyeiket, ami azt jelenti, hogy a tervezett élettartamuk vége előtt évekkel magas költségek mellett kell újjáépíteni őket; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető legnagyobb mértékben mozdítsa elő és ösztönözze a tagállamok helyes engedélyezési gyakorlatait;

21. hangsúlyozza, hogy a fenntartható állattenyésztés – különösen a kis- és közepes méretű gazdaságokban – alapvető fontosságú a vidéki területek, különösen a hegyvidéki területek, az állatállományban gazdag területek és a hátrányos helyzetű területek, például az állandó gyepterületek, tőzeglápok és rétek társadalmi-gazdasági életképessége szempontjából, ahol gyakran ez a fő vagy akár egyetlen életképes gazdasági tevékenység, és fenntartja a termelést, a gazdasági növekedést és a tájkép megőrzését; hangsúlyozza, hogy az állattenyésztés nemcsak vidéki munkahelyeket teremt és segít megelőzni az elnéptelenedést, hanem hozzájárul az aktív

területgazdálkodáshoz, a tűzmegelőzéshez, a biológiai sokféleség megőrzéséhez, valamint a kulturális és táji örökség megőrzéséhez is; kiemeli, hogy az állattenyésztés számos régióban pótolhatatlan szerepet játszik a területi kohézióban és a közösségek életben tartásában; hangsúlyozza, hogy a legeltetéses állattenyésztés hatékony módja annak, hogy jutalmazzák a mezőgazdasági termelőket az általuk nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokért;

22. felhívja a Bizottságot, hogy indítson el egy olyan tervet, amely előmozdítja az új technológiákat, a takarmányozási innovációt és a genetikai állomány javítását, fokozza az állattenyésztéssel és a genetikával kapcsolatos állami és magánkutatásba történő beruházásokat, könnyítse meg a bevált gyakorlatok terjesztését az állomány nagyszabású számszerű szerkezetátalakítási intézkedéseinek előírása helyett, amelyek csökkentenék és veszélyeztetnék az európai élelmiszer-önrendelkezést és -biztonságot, valamint optimalizálja a termelést és a hatékonyságot; hangsúlyozza, hogy az állattenyésztés a termelékenység, a hatékonyság és az állategészségügy javításának fontos eszköze; hangsúlyozza, hogy az EU vezető szerepet tölt be az állattenyésztéssel és a genetikával kapcsolatos kutatás és innováció terén;

23. kéri, hogy dolgozzanak ki tervet a különböző veszélyeztetett hagyományos fajták génállományának megőrzésére, a helyi fajok népszerűsítésére és a helyi éghajlathoz jobban alkalmazkodó rusztikus fajták tenyésztésére, valamint a bevált gyakorlatok terjesztésére, a genetikai sokféleség megőrzése mellett; hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani az (EU) 2022/2472 bizottsági rendelet[30] 27. cikke szerinti támogatást az állattenyésztés genetikai fejlődésének támogatása érdekében; hangsúlyozza, hogy sürgősen elő kell mozdítani a kutatást, az innovációt és az olyan, tényeken alapuló gyakorlatok elfogadását, amelyek környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból is javítják az állatállomány fenntarthatóságát, többek között a genetikai kutatásba, a táplálkozási hatékonyságba és a tartós termelési jellemzők kiválasztásába történő célzott beruházások révén, valamint hogy a környezeti hatás csökkentése érdekében ösztönözni és finanszírozni kell a kutatást és az innovációt a magas állománysűrűségű területeken, ugyanakkor elő kell mozdítani a magas szintű állatjóléti normákat, valamint elő kell mozdítani az integrált és reziliens állattenyésztési ellátási láncokat; megjegyzi, hogy a megfelelő irányítással és innovációval elért

---

30 A Bizottság (EU) 2022/2472 rendelete (2022. december 14.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (HL L 327., 2022.12.21., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2472/oj).

genetikai javulás csökkentheti a kibocsátásokat, és fenntartható alternatívát kínálhat a gazdaságok életképességét és az EU élelmiszer-önrendelkezését fenyegető hirtelen szerkezetátalakítással szemben;

24. elismeri, hogy a Bizottság mezőgazdaságra és élelmiszerekre vonatkozó jövőképe rámutat arra, hogy a KAP továbbra is alapvető fontosságú a mezőgazdasági termelők jövedelmének támogatásához, és hogy a KAP közvetlen kifizetései továbbra is döntő szerepet játszanak a mezőgazdasági jövedelmek gazdaságok szintjén történő támogatásában és stabilizálásában; hangsúlyozza a közvetlen jövedelemtámogatás és a KAP által jelenleg finanszírozott valamennyi program megőrzésének fontosságát, mivel az állattenyésztési és a vegyes gazdálkodási ágazatok a jelenlegi KAP nagy kedvezményezettjei az első pillér (közvetlen kifizetések, a marha-, borjú-, juh- és kecskehúsra vonatkozó termeléstől függő kifizetések) és a második pillér keretében, különösen a beruházások támogatása, a hátrányos természeti adottságok és egyéb területspecifikus hátrányok miatti kifizetések, valamint az agrár-környezetvédelmi és az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kötelezettségvállalások révén; megjegyzi, hogy a gazdasági életképesség és az elégtelen generációs megújulás számos mezőgazdasági üzem számára kihívást jelent, amely különös figyelmet és termeléshez kapcsolódó támogatásokat igényel, és hangsúlyozza az aktív mezőgazdasági termelőknek nyújtott, termeléstől függő kifizetések fontosságát; kéri, hogy a következő többéves pénzügyi keretben biztosítsanak célzott és szilárd költségvetést a KAP számára, és megjegyzi, hogy ezt el kell különíteni, és reálértéken legalább a jelenlegi KAP-költségvetés szintjén kell tartani, figyelembe véve az inflációt is;

25. hangsúlyozza a szövetkezetek kulcsfontosságú szerepét, tekintettel az állati eredetű termékek romlandó jellegére és a magas tranzakciós költségekre, és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa őket a reziliencia, a termelők szerepvállalásának növelése, a társtermékek hasznosítása és a generációs megújulás fokozása, valamint a körforgásos megközelítések előmozdítása érdekében; kéri, hogy a KAP-támogatást igazítsák a gazdaságok, különösen a kisüzemi és családi gazdaságok körülményeihez, és tegyék lehetővé az állatonkénti kifizetéseket az állattenyésztési ágazatban; hangsúlyozza, hogy diverzifikáció és kockázatkezelési eszközök révén fokozni kell a mezőgazdasági termelők gazdasági életképességét a versenyképesség, a jövedelmezőség és a hosszú távú reziliencia javítása érdekében;

26. megjegyzi, hogy a mezőgazdasági termelők növekvő és különböző kockázatokkal szembesülnek, például kiszámíthatatlan piacokkal, az éghajlatváltozással és a kapcsolódó szélsőséges időjárási eseményekkel, állatbetegségekkel, geopolitikai feszültségekkel és a kereskedelmi megállapodások bizonytalan hatásaival; e tekintetben

felhívja a Bizottságot, hogy a 2027 utáni KAP-ban erősítse meg a válságkezelési eszközöket és növelje a mezőgazdasági válságokra képzett tartalékot, és azt ötvözze a KAP-on kívülről finanszírozott új egyedi pénzügyi eszközök létrehozásával, mivel ezek az intézkedések elengedhetetlenek ahhoz, hogy hatékonyabban kezeljék az uniós mezőgazdasági termelők által elszenvedett gazdasági veszteségeket és többletköltségeket, valamint nagyobb stabilitást biztosítsanak számukra;

27. felhívja a Bizottságot, hogy a meglévő KAP-támogatásra építve erősítse meg a pénzügyi és társadalmi-gazdasági mechanizmusokat; kitart amellett, hogy a KAP-kifizetések továbbra is alapvető fontosságúak az állatállomány után szerzett jövedelem folytonossága szempontjából, különösen a szarvasmarha-, juh- és kecsketenyésztésre, valamint a tej- és tejtermék-termelésre szakosodott gazdaságok, továbbá a külterjes legeltetés révén környezeti szolgáltatásokat nyújtó gazdaságok esetében; hangsúlyozza, hogy 2027 után átmeneti időszakra lesz szükség az új szabályokhoz való alkalmazkodás lehetővé tétele érdekében; üdvözli, hogy a KAP omnibusz csomagja az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap keretében támogatható kiadások közé felvette a nagy genetikai értékű szarvasmarha-, juh- és kecskefajták beszerzését; felhívja a Bizottságot, hogy terjessze ki ezt a rendelkezést a tenyésztési célú, nagy genetikai értékű sertésekre, tekintettel az európai állattenyésztési ágazat versenyképessége és rezilienciája szempontjából betöltött jelentőségükre; hangsúlyozza, hogy a 2027 utáni KAP-ban legalább ugyanolyan szintű ambíciót kell fenntartani; végül felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el a sűrűn lakott területeken élő állattenyésztők sajátos szükségleteit, és nyújtson megfelelő KAP-támogatást, továbbá megjegyzi, hogy a kiegyensúlyozott regionális fejlődés fokozható a gazdaságok számának és a helyi infrastruktúrának, például a vágóhidaknak, takarmányüzemeknek és feldolgozó létesítményeknek a fenntartásával;

28. felszólít a külterjes és legeltetétes állattenyésztés ösztönzésére, különösen a KAP keretében;

29. hangsúlyozza, hogy meg kell állítani és vissza kell fordítani az állattenyésztési ágazatból való tőkekivonást, és valamennyi importált termék esetében biztosítani kell az uniós normák teljes körű kölcsönösségét; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyedi stratégiákat az egyenlő versenyfeltételek és a kereskedelmi és fenntarthatósági politikái közötti nagyobb összhang biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jobban vegyék figyelembe a mezőgazdasági ágazat sajátosságait, biztosítsák az uniós normák teljes kölcsönösségét azáltal, hogy a kereskedelmi megállapodások megkötésekor a megállapodásokba tükörklauzulákat foglalnak bele, és valamennyi kereskedelmi megállapodásba építsék bele az európai mezőgazdaság, élelmiszer-termelés és népegészség

védelmét; e tekintetben kitart amellett, hogy a nemzetközi kereskedelmi megállapodásoknak nem szabad negatívan hatniuk az európai mezőgazdaságra, garantálniuk kell a kölcsönösséget, és nem jelenthetnek közegészségügyi kockázatot; hangsúlyozza, hogy sürgősen ki kell igazítani a piaci beavatkozásokat a védzáradékok referenciaárainak az új piaci feltételekkel és irányítási eszközökkel összhangban történő aktualizálása révén;

30. kiemeli, hogy az állattenyésztők számára is lehetővé kell tenni, hogy részesüljenek a karbongazdálkodás további bevételi forrásaiból; e tekintetben felszólít arra, hogy az előírt gyakorlatokra és az előzetes adminisztratív engedélyezésre összpontosító jelenlegi rendszerről fokozatosan térjenek át egy eredményorientált kibocsátáskezelési keretre, ugyanakkor tegyék lehetővé az állattenyésztők számára annak eldöntését, hogy mely módszereket és technológiákat alkalmazzák, ezáltal megőrizve a vállalkozói szabadságot és biztosítva az elszámoltathatóságot e célkitűzések elérése tekintetében;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a húsfeldolgozásra vonatkozó rendeleteket, például a húsellenőrzéshez használt technológiát, valamint a hústartalom értékelésére vonatkozó minimális iránymutatások harmonizálását, amelyek jelenleg korlátozzák az állati tetemek maximális felhasználását, és hogy a gazdálkodók számára való magasabb jövedelem biztosítása érdekében növelje az ellátási lánc átláthatóságát;

32. megjegyzi, hogy az állattenyésztési rendszerek kiaknázhatnák mindenekelőtt az olyan gyakorlatokat és technológiákat, amelyek felhasználhatók az állatok egészségének és jólétének javítására és a hatékonyság növelésére, ilyenek például az alacsony költségű rendszerek, a kétirányú rendszerek és a precíziós állattenyésztés, és kihasználhatnák az új digitális technológiákat, amelyek javítják az állat- és rendszerirányítást, az adatfeldolgozást és a nyomonkövethetőséget; kéri, hogy a Bizottság számoljon be az állatállomány fenntarthatóságával kapcsolatos bevált gyakorlatokról, és javasoljon olyan konkrét intézkedéseket, amelyek támogatják az ágazat innovációját, hatékonyságát és rezilienciáját, beleértve az alapfajták meglévő közös adatbázisainak és génbankjainak jobb kihasználását annak érdekében, hogy azok a tenyésztők, akik ezt kívánják, folytathassák bizonyos régi fajták tenyésztését; kiemeli a vidéki és városi területek között a digitális készségek terén mutatkozó hiányosságokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a digitális átalakulás a mezőgazdasági termelők javát szolgálja;

33. hangsúlyozza, hogy a jobb állattermelékenységre vagy éghajlat-politikai célokra való törekvés nem mehet az állatok egészségének és jólétének rovására;

34. olyan politikák kidolgozására bátorít, amelyek a megélhetés és az élelmezésbiztonság eszközeként támogatják a családi gazdaságokat, valamint a fiatal és új mezőgazdasági termelőket abban, hogy fenntartsák és javítsák a fenntartható és a kisüzemi állattenyésztést; rámutat, hogy ezért erős, célzott pénzügyi eszközökkel kell támogatni a mezőgazdasági termelőket abban, hogy szilárdan megtelepedjenek, lehetővé téve számukra, hogy jobban szembe tudjanak nézni a pénzügyi nyomásokkal; hangsúlyozza az olyan kollektív struktúrák jelentőségét, mint a mezőgazdasági termelők tulajdonában álló és általuk működtetett szövetkezetek és termelői szervezetek;

35. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a legkülső régiók támogatását, ahol a strukturális és földrajzi feltételek sokkal magasabb gazdálkodási költségekhez vezetnek; felhívja a Bizottságot, hogy a következő többéves pénzügyi keretben aktualizálja a POSEI finanszírozását, hogy az tükrözze a 2007 óta bekövetkezett inflációt; megállapítja, hogy az indexálás önmagában nem elegendő a növekvő termelési, szállítási és ellátási költségek kezelésére; hangsúlyozza, hogy a POSEI megfelelő finanszírozása elengedhetetlen a gazdálkodás fenntartásához, a mezőgazdasági üzemek életképességének biztosításához és az EU gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának fenntartásához, az EUMSZ 349. cikkével összhangban;

36. felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el a hegyvidéki és hátrányos helyzetű területeken, többek között a szigeti, elszigetelt, távoli és legkülső régiókban élő állattenyésztők sajátos szükségleteit és kihívásait, és biztosítson megfelelő támogatást a KAP-on keresztül, különösen termeléstől függő támogatás, ágazatspecifikus beavatkozások és célzott vidékfejlesztési intézkedések révén; nyomatékosítja, hogy az állattenyésztés távoli, szigeti és kedvezőtlen adottságú területeken való fenntartása hozzájárul a környezeti fenntarthatósághoz, mivel megelőzi a földterületek termelésből való kivonását, támogatja a biológiai sokféleséget és megőrzi a hagyományos tájképet, támogatja a gazdálkodók jövedelmét és a vidéki megélhetést, és segít újranépesíteni a vidéki térségeket; ezzel összefüggésben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a legkülső régiók képviselőinek aktív részvételét a magas szintű munkacsoportban, mivel e régiók sajátos földrajzi, társadalmi-gazdasági és termelési jellemzői olyan sajátos kihívásokat jelentenek, amelyek különös figyelmet igényelnek az uniós politikák kidolgozásakor;

37. kiemeli, hogy a fenntartható állattenyésztési rendszerek támogatásában globális együttműködésre és innovatív tudásátadásra van szükség, különösen a gyors népességnövekedés és urbanizáció miatt rendkívül hatékony állattenyésztési rendszerekkel rendelkező régiókból;

38. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fektessenek be olyan oktatásba, képzésbe és infrastruktúrába, amelyek lehetővé teszik a mezőgazdasági termelők számára, hogy fenntarthatóbb, hatékonyabb és az állatok egészsége és jóléte szempontjából jobb állattenyésztési gyakorlatokat alkalmazzanak, beleértve a digitalizációt, az alkalmazott kutatást, a tudástranszfert és a járványos állatbetegségek korai felismerésére és megelőzésére szolgáló innovatív eszközökkel és technológiákkal – például az állományok egészségi állapotát monitorozó rendszerek – foglalkozó képzést; kiemeli e tekintetben a független tanácsadási szolgáltatások fontosságát, és felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki a KAP-ot e szolgáltatások megfelelő finanszírozására;

39. egyszerűbb állatjóléti szabályokat szorgalmaz, amelyek kikényszerítésre fókuszáló módszerek helyett a mezőgazdasági termelők oktatás és támogatás révén történő segítésére összpontosítanak;

40. sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze elő következtetéseit egy olyan állatjóléti címkézési rendszer kidolgozásáról, amely megfelelő és egységes tájékoztatást biztosít a fogyasztók számára, ezáltal elkerülve a helyi állatjóléti rendszerek elterjedése miatt a belső piacot érintő kockázatokat;

41. rámutat, hogy miután az EU-ban a gazdaságok mindössze 12%-át viszi 40 év alatti személy, a fiatal gazdák hiánya veszélyezteti az európai állattenyésztési ágazat gazdasági életképességét, generációs folytonosságát és jövőbeli fenntarthatóságát; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy javítsa az induló vállalkozások támogatásának hatékonyságát az állattenyésztési ágazat belépési akadályainak, például a magas induló költségeknek a leküzdésében; hangsúlyozza, hogy nehéz fiatal mezőgazdasági termelőket vonzani az állattenyésztési ágazatba, amely a munka megterhelő jellege – például a hosszú munkaidő, a korlátozott szabadságolási lehetőségek és a helyettesítési szolgáltatások hiánya – miatt nem vonzó, és hogy a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő intézkedések és lehetőségek előmozdítása révén figyelembe kell venni az állattartó gazdaságokban dolgozó nők növekvő számát;

42. üdvözli a Bizottság generációs megújulásra vonatkozó stratégiáját; felhívja a Bizottságot, hogy fogalmazzon meg ajánlásokat és tárjon fel megoldásokat a fiatal állattenyésztők tevékenységének megkezdése előtt álló fő akadályok kezelésére, különös tekintettel a magas kezdeti infrastrukturális beruházásokra, a földhöz való hozzáférés nehézségeire, különösen a tagállamok közötti különbségek miatt, a hitelhez való korlátozott hozzáférésre, a munkaerőhiányra, a kockázatkezeléssel kapcsolatos kérdésekre, az állatbetegségek megelőzésére és leküzdésére, valamint a bürokratikus terhekre;

43. felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra annak lehetőségét, hogy több közvetlen kifizetést nyújtson a fiatal mezőgazdasági termelőknek; hangsúlyozza továbbá, hogy megfelelő feltételeket kell teremteni a tisztességes nyugdíjba vonuláshoz; hangsúlyozza, hogy a hitelhez jutás és a földhöz való hozzáférés megkönnyítése, különösen a magas földárakkal rendelkező tagállamokban, az állatállomány minőségébe történő beruházások növelése és a szolgáltatások vidéki térségekben való javítása alapvető feltételei a mezőgazdasági termelők új generációja bevonzásának és megtartásának; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak szóló azon tanács, hogy a KAP-költségvetés 6%-át a generációs megújulásra fordítsák, nem elég kötelező erejű ahhoz, hogy elegendő támogatást garantáljon a fiatal mezőgazdasági termelők számára;

44. üdvözli az EU bioökonómiai stratégiájának Bizottság általi ismertetését; felkéri a Bizottságot, hogy ismerje el az innovatív állattenyésztés szerepét a körforgásos jelleg előmozdításában, és hogy teljes mértékben aknázza ki az energiatermelésben, különösen a biogázban és a biometánban, a fermentációs maradék bioalapú termésnövelőként való felhasználásában és az állati melléktermékek állatihulladék-feldolgozó ágazaton keresztül történő hasznosításában rejlő lehetőségeket annak érdekében, hogy további bevételi forrásokat biztosítson az állattenyésztők számára; hangsúlyozza, hogy az állatállományban gazdag területek különösen fontos szerepet játszanak a bioökonómiában, mivel a városi területekhez való közelségük és a rövid távolság lehetővé teszi az emberi hulladékáramok hasznosítása és a mezőgazdasági hulladékáramok feldolgozása terén való körforgásos együttműködést;

45. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy azonosítsák a megelőző intézkedések és a mezőgazdasági termelők kompenzációjának megfelelő és hosszú távú finanszírozási lehetőségeit, amelyek magukban foglalhatják – egyebek mellett – a KAP-ot, nemcsak a nagyragadozók támadásai miatt elszenvedett veszteségek és felmerült költségek, hanem az enyhítő intézkedések tekintetében is, beleértve a legeltetett állatállomány és a nagyragadozók együttéléséről szóló tanácsadási szolgáltatásokat, tudásmegosztást és a mezőgazdasági termelőknek szóló képzést;

46. kiemeli, hogy az élőhelyvédelmi irányelv[31] célzott módosításának célja, hogy az uniós jogszabályokat összehangolja a farkasok Berni Egyezmény szerinti aktualizált védelmi szintjével, hogy Unió-szerte nagyobb rugalmasságot biztosítsanak a farkaspopulációk kezelésében és minimalizálják a társadalmi-gazdasági hatásokat; hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a fajok határokon átnyúló

---

[31] A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj).

nagyfokú mobilitását, és azt, hogy ugyanazon faj különböző populációinak védettségi helyzete régiónként eltérő lehet; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák tovább a határokon átnyúló együttműködést ezekben a kérdésekben;

Környezeti fenntarthatóság

47. elismeri az állattenyésztés, különösen a gyepterület-alapú rendszerek alapvető szerepét a körforgásos mezőgazdasági rendszerek fenntartásában, az ökoszisztéma-szolgáltatások javításában, valamint az éghajlattal kapcsolatos és környezeti szolgáltatások nyújtásában a szénmegkötés, a vízminőség és a talajegészség javítása, a biológiai sokféleség védelme, az állat- és növényvilág élőhelyeinek biztosítása, diverzifikált és nyitott tájak különösen a hegyvidéki területeken való fenntartása, valamint olyan marginális földterületek kihasználása révén, amelyek nem képesek élelmiszert termelni az emberek számára; kiemeli, hogy az együregű gyomrú fajok, például a baromfifélék és a sertés tovább erősíthetik a körforgásos jelleget azáltal, hogy a hulladékáramból származó termékeket építenek be a takarmányukba és újrahasznosítják a biomasszát, miközben trágyájuk értékes természetes trágyaforrást biztosít a növénytermesztéshez; hangsúlyozza, hogy az állományok jelentős csökkentése veszélyeztetheti ezeket az ökoszisztéma-funkciókat;

48. felkéri a Bizottságot, hogy javasoljon olyan eszközöket, amelyek a hatékonyabb gazdálkodási rendszerek révén növelik az állattenyésztés szerepét a környezet és az éghajlat stabilitása szempontjából fontos gyepterületek fenntartásában, hatékonyságuk növelése révén javítják az állattenyésztési rendszerek fenntarthatóságát, és magasabb jövedelmet biztosítanak az állattenyésztési ágazatban dolgozók számára;

49. hangsúlyozza, hogy fontos az állattenyésztést fenntartható mezőgazdasági modellekbe, például vegyes gazdálkodási rendszerekbe integrálni, kiegyensúlyozott tápanyagáramlást biztosítva és minimalizálva az erőforrásokért folyó versenyt; hangsúlyozza az állatállomány hatékony felhasználásának fontosságát a fenntarthatóság és az élelmiszer-szükségletek kiegyensúlyozása érdekében, és kiemeli a rotációs és intenzív legeltetés előnyeit a takarmánytermelékenység, a szénmegkötés, a talajminőség, a biológiai sokféleség és az aszályokkal szembeni reziliencia szempontjából; hangsúlyozza, hogy növelni kell a jól kezelt állatállomány környezeti előnyeivel kapcsolatos tudatosságot;

50. felhívja a Bizottságot, hogy a KAP-on keresztül növelje a tagállamok arra vonatkozó lehetőségeit, hogy támogassák a mezőgazdasági termelőket a táj megőrzésében, ugyanakkor csökkentse a legelők teljes körű használata előtt álló szabályozási akadályokat, és biztosítsa az uniós mezőgazdasági földterületek fokozottabb

védelmét a földterület-kivonással, a talajromlással és az egymással versengő nem mezőgazdasági felhasználásokkal szemben;

51. Hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a gazdálkodási rendszerek a növénytermesztést az állattenyésztéssel integrálják annak érdekében, hogy elősegítsék a tápanyagok újrahasznosítását azáltal, hogy a szerves trágyát előnyben részesítik a műtrágyával szemben, és hogy csökkentsék a vegyi anyagok felhasználását és fokozzák a talaj termőképességét és a biológiai sokféleséget;

52. felhívja a Bizottságot, hogy – miközben elismeri a hagyományos műtrágyák előállításának az EU-ban való stratégiai fontosságát az európai versenyképesség szempontjából – támogassa az állati trágya használatát bizonyos növényeknél, és gyorsítsa fel az alternatív termésnövelő termékek, például a fermentációs maradék és a trágyából visszanyert nitrogén jóváhagyását és elterjedését a tápanyag-újrahasznosítás fokozása, a nem uniós országokból importált műtrágyáktól való függőség csökkentése és az állattenyésztési rendszereken belüli körforgás előmozdítása érdekében; elismeri az állattenyésztési ágazat stratégiai szerepét a szintetikus alapanyagoktól való függőség csökkentésében, és megjegyzi, hogy mind a fermentációs maradék, mind a trágyából visszanyert nitrogén használatának fokozása nemcsak a körforgásos gazdasághoz járul hozzá, hanem az uniós gazdaság széntelenítéséhez is azáltal, hogy csökkenti az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, támogatja a megújuló energia előállítását és csökkenti az EU importált fosszilis tüzelőanyagoktól való függőségét;

53. üdvözli a nitrátirányelv[32] célzott felülvizsgálatára irányuló bizottsági javaslatot, amelynek célja, hogy lehetővé tegye a trágya kijuttatására meghatározott határérték feletti, a trágyából visszanyert nitrogénen alapuló termésnövelők használatát, és összehangolja azt a legújabb tudományos eredményekkel és innovatív trágyázási gyakorlatokkal, beleértve a trágya használatát a körforgásos tápanyag-gazdálkodás előmozdítása érdekében, a vízminőség folyamatos védelme mellett; utal a tagállamok számára biztosított eltérések előnyeiről és a vízminőségre gyakorolt semleges hatásáról szóló közelmúltbeli tanulmányokra;

54. kéri a Bizottságot, hogy a műtrágyák növekvő költségeire tekintettel biztosítson méltányos árakat vagy megfelelő kompenzációt a tenyésztőknek;

55. kéri a Bizottságot, hogy fektessen olyan innovációba és infrastruktúrába, amely lehetővé teszi a trágyából származó termésnövelők és az állattenyésztésből származó biogáz szélesebb

---

32 A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

körű alkalmazását az EU éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseinek megfelelően;

56. felszólítja a Bizottságot, hogy gondolja át újra a mezőgazdasági termékek, melléktermékek és maradéktermékek hulladékként való kezelését, hogy azokat könnyebben lehessen nyersanyagként felhasználni; hangsúlyozza, hogy a haszonállatok a mezőgazdasági ágazathoz kapcsolódó körforgásos gazdaság nélkülözhetetlen elemei, és nyomatékosítja, hogy a tápanyag- és szénkörforgás valamennyi élelmiszercélú és nem élelmiszercélú felhasználásra kiterjedő, átfogóbb megközelítése révén jobban el kell ismerni az állattenyésztés hozzájárulását a bioökonómiához; felhívja a Bizottságot, hogy az állattenyésztési ágazattal kapcsolatos megközelítésében támaszkodjon a kutatási eredményekre, és segítse elő a körforgásos takarmányok fejlesztésére irányuló kutatást; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó rendeleteket annak érdekében, hogy egyszerűbbé tegye az olyan alacsony kockázatú termékek használatát, mint például a gyapjú;

57. óva int az állománypopulációk nagymértékű csökkentésére irányuló egyenmegoldásokat szorgalmazó politikáktól, amelyek súlyosbíthatják a környezet károsodását és veszélyeztethetik az élelmiszerrendszer rezilienciáját; megjegyzi mindenekelőtt, hogy a kérődzők számának csökkentése negatív következményekkel járó változást idézhet elő a földhasználatban, ideértve a földterületek termelésből való kivonását, az erdők fejlődését, a biológiai sokféleség csökkenését és a tüzek kialakulásának fokozott kockázatát;

58. több befektetést szorgalmaz a kutatásba és az innovációba a növénytermesztési és az állattartási gyakorlatok optimalizálása és az állatállomány ökológiai lábnyomának csökkentése érdekében, ideértve a jobb fenntarthatósági eredményekhez vezető növénytermesztési, állattenyésztési, takarmányozási, legeltetési, trágya- és földgazdálkodási technikákat;

59. hangsúlyozza egy olyan stratégia fontosságát, amely figyelembe veszi a teljes gazdálkodási ciklust, támogatja az optimális vetésforgó-tervezést, maximalizálja a szántóterületek használatát, valamint javítja és testre szabja a mezőgazdasági termelők által termesztett takarmányok összetételét, kezdve azokkal a növényfajtákkal, amelyek lehetővé teszik a kibocsátás csökkentését; kiemeli a vállalkozói szabadság helyreállításának fontosságát a mezőgazdaságban, amely lehetővé teszi a mezőgazdasági termelők számára, hogy olyan szellőztető-, tartási és etetőrendszereket fejlesszenek ki és válasszanak, amelyek igazodnak sajátos körülményeikhez, és a legjobban illeszkednek termelési rendszereikhez;

60. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az állatállományra vonatkozó szabályozási kereteket átlátható módon, szilárd tudományos alapokon, az érdekelt felek – különösen a mezőgazdasági termelők és az állattenyésztői termelői szervezetek – teljes körű bevonásával, valamint a fokozatos alkalmazkodást lehetővé tevő hosszú távú forgatókönyvek alapján dolgozzák ki; javasolja, hogy a hatékony és helyi szinten elfogadott végrehajtás biztosítása érdekében a döntéshozatali folyamatot valódi nyilvános konzultációk, részletes hatásvizsgálatok és folyamatos visszajelzési mechanizmusok támasszák alá;

61. kéri, hogy biztosítsanak nagyobb politikai mozgásteret a célalapú megközelítés elősegítése érdekében, a felülről lefelé irányuló intézkedések helyett a gazdaságokon alapuló teljesítményértékelés révén, ami azt jelenti, hogy a mezőgazdasági termelők számára lehetővé kell tenni, hogy szabadon választhassák meg, hogy milyen intézkedéseket hoznak, amennyiben azok hozzájárulnak a kitűzött célokhoz;

62. felkéri a Bizottságot, hogy javasoljon olyan eszközöket, amelyek a külterjesebb gazdálkodási rendszerek révén növelik az állattenyésztés szerepét a környezeti és éghajlati szempontból értékes gyepterületek fenntartásában, és javítják az intenzív rendszerek fenntarthatóságát;

Az állattenyésztés társadalmi dimenziója és ágazatspecifikus kihívások

63. hangsúlyozza, hogy az állattenyésztési politikák kidolgozásának szigorúan a legmagasabb tudományos színvonalat kell képviselnie, biztosítva az állattartás hozzájárulásának és kihívásainak kiegyensúlyozott és alapos megértését;

64. nyomatékosítja, hogy az állattenyésztésről és a hústermelésről és -fogyasztásról folytatott nyilvános vitában fontos az átlátható, hozzáférhető és bizonyítékon alapuló tudományos kommunikáció a félretájékoztatással és az ideológiai torzítással szembeni fellépés érdekében; e tekintetben rámutat, hogy az Egészségügyi Világszervezet a teljes és kiegyensúlyozott étrend részeként ösztönzi az állati fehérjék fogyasztását;

65. hangsúlyozza, hogy a politikai döntéseknek és a társadalmi megítélésnek szilárd tudományos bizonyítékokon kell alapulniuk, amelyek tükrözik a termelési rendszerek sokféleségét, az emberi táplálkozáshoz, a vidéki gazdasághoz és a környezeti fenntarthatósághoz való hozzájárulásukat, ezáltal előmozdítva az állattenyésztési ágazatról alkotott pozitívabb képet, és hogy e célból elengedhetetlen a tudomány, a politikai döntéshozók, a termelők és a fogyasztók közötti párbeszéd javítása azáltal, hogy ösztönzik az állattenyésztés európai társadalomban betöltött szerepének

tájékozott, kiegyensúlyozott és nem polarizált megközelítését; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fogyasztókat tájékoztassák az állati fehérjék teljes és kiegyensúlyozott étrend részeként történő fogyasztásának előnyeiről;

66. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az állati eredetű termékek védelme érdekében újra megnyissák a hús és a húsdarabok jelölésére használt húselnevezések kérdését, és betiltsák azok használatát a nem állati eredetű termékek címkézésénél, és úgy véli, hogy ezt a rendelkezést a sejtkultúrából származó termékekre és az állati és növényi fehérjék keverékéből álló hibrid termékekre is alkalmazni kell; emlékeztet, hogy a tejtermékek esetében biztosított ez a védelem; hangsúlyozza, hogy az egyértelmű, tisztességes és átlátható címkézés elengedhetetlen a fogyasztók számára a valódi átláthatóság biztosításához és javításához, valamint az uniós állati termékek minőségének előmozdításához, többek között elismert címkéik és rövid ellátási láncaik kiemelése révén;

67. sürgeti minden szint politikai döntéshozóit, hogy tartsák fenn a tényeken alapuló normákat az étrendi iránymutatások kidolgozásánál, teljes mértékben elismerve a hús, a tejtermékek és a tojás táplálkozási, kulturális és gazdasági jelentőségét, ugyanakkor figyelembe véve az állati termékek által a különböző régiókban biztosított megfizethetőséget és tényleges fehérjebevitelt is;

68. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az 1169/2011/EU rendeletet[33] annak érdekében, hogy kötelező eredetmegjelölést vezessen be az uniós piacon forgalomba hozott valamennyi hústartalmú termék esetében, még akkor is, ha a fő összetevő nem hús, egyértelműen feltüntetve az uniós/nem uniós származást; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a feldolgozott termékek összetevőjeként felhasznált hús származási országa kötelező feltüntetésének megvalósíthatóságát;

69. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tudósokkal az élelmiszer-helyettesítők hatásairól szóló tanulmányok bemutatása érdekében; óva int a hagyományos állati eredetű élelmiszereket helyettesítő, táplálkozási és környezetvédelmi szempontból nem megfelelő élelmiszer-helyettesítők kritikátlan népszerűsítésétől, beleértve azokat is, amelyek nem biztosítják ugyanazokat a bioaktív

---

33 Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

vegyületeket vagy alapvető mikrotápanyagokat, amelyek a magas színvonalú rendszerekben nevelt egészséges állatok természetes húsában találhatók, és különösen óva int attól, hogy ezek bekerüljenek a gyermekeknek és fiataloknak szánt iskolai élelmiszerkosarakba; megjegyzi, hogy a hagyományos állati eredetű élelmiszerek a növényi alapú élelmiszerekkel együtt hozzájárulhatnak a kiegyensúlyozott és tápláló étrendhez;

70. elvárja, hogy a Bizottság a mezőgazdasági ágazatot érintő új jogalkotási javaslatok benyújtása előtt végezzen átfogó hatásvizsgálatot a legfrissebb tudományos bizonyítékok alapján, és folytasson megfelelő konzultációt az összes érdekelt féllel;

71. mély aggodalmát fejezi ki az úgynevezett szintetikus élelmiszerek, például a laboratóriumi fehérjék fokozódó népszerűsítése miatt, holott nincsenek meggyőző tudományos bizonyítékok azok biztonságosságáról, ipari életképességéről vagy környezeti előnyeiről; hangsúlyozza, hogy tudományos bizonyítékokon alapuló megfelelő hatásvizsgálatokat kell végezni, figyelembe véve a biztonsággal, a környezeti hatásokkal, a piaci következményekkel és a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos valamennyi szempontot, mielőtt javaslatot tennének a kialakulóban lévő élelmiszer-technológiákra vonatkozó új szabályozási keretre, különösen egyértelmű és megfelelő címkézés révén;

72. hangsúlyozza a kérődzők ökológiai szerepét és a természetes hús tápértékét, és hangsúlyozza, hogy a szintetikusélelmiszer-termelés jelentősen függ nagymértékben iparosított, energiaigényes folyamatoktól, amelyek jelentős mennyiségű vegyianyag-bevitelt igényelnek, ami ellentétes az EU által szorgalmazott fenntarthatósági elvekkel; rámutat arra, hogy a szintetikus élelmiszerek jelenleg sem életképes, sem biztonságos alternatívát nem jelentenek a hagyományos mezőgazdasággal és állattenyésztéssel szemben, és hogy népszerűsítésük családi gazdaságok ezreit sodorhatja veszélybe; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a szintetikus élelmiszeripari termékek szigorú és független értékelését az egészségügyi, környezeti és társadalmi-gazdasági hatások, valamint a fogyasztóvédelmi aggályok és a hagyományos mezőgazdaságra és állattenyésztésre gyakorolt hatások tekintetében; kéri, hogy a meglévő szabályozási keretek egyértelműen összpontosítsanak a fogyasztók, az európai termelők és a vidéki területek védelmére;

73. hangsúlyozza az állattenyésztési ágazat alapvető szerepét az élelmezésbiztonsághoz, a munkahelyteremtéshez, a lokalizmus megőrzéséhez és előmozdításához, valamint a gazdasági stabilitáshoz való hozzájárulásban az egész EU-ban; elismeri, hogy az állattenyésztés tágabb értelemben nem csupán élelmiszereket és környezeti szolgáltatásokat biztosít, hanem a társadalmi felelősségnek, a tisztességes munkakörülményeknek és a vidékfejlesztésnek is mozgatórugója a vidéki területeken;

hangsúlyozza, hogy a KAP „Hozzájárulás a foglalkoztatáshoz a vidéki térségekben” eredménymutatója (I.24) fontosságát, amely az állattenyésztés, különösen a családi és kisüzemi gazdaságok szerepére összpontosít;

74. hangsúlyozza, hogy megfelelő finanszírozás nélkül az ágazat egyre kevésbé lesz vonzó a fiatalok számára, ami nemcsak a munkahelyek megszűnésének kockázatát hordozza magában, hanem az EU tápanyagbeli és társadalmi versenyképességének csökkenését is;

75. rámutat annak fontosságára, hogy elismerjék és kiemeljék a nők állattartó gazdaságokban betöltött alapvető szerepét, ahol a napi mezőgazdasági munka mellett gyakran ők felelősek a nemzedékek közötti tudásmenedzsmentért és -átadásért; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a családi gazdálkodás – amelyben a nők és a család központi szerepet játszanak – képezik az európai állattenyésztés gerincét, és azt olyan konkrét szakpolitikai intézkedésekkel kell támogatni, amelyek elismerik annak gazdasági, társadalmi és kulturális jelentőségét; ezért úgy véli, hogy az európai közpolitikáknak hatékonyabb nemi dimenziót kell magukban foglalniuk azáltal, hogy előmozdítják a női mezőgazdasági termelőket támogató célzott intézkedéseket, biztosítják az esélyegyenlőséget, a hozzájárulásuk láthatóságát, valamint a képzéshez és a finanszírozáshoz való jobb hozzáférést és a döntéshozatali folyamatokban való képviseletet;

76. hangsúlyozza a mezőgazdaság és az állattenyésztés alapvető szerepét abban, hogy társadalmi előnyöket biztosít a közösségek számára a nyitott terek fenntartása, az oktatás, valamint a sajátos szükségletekkel rendelkező személyek számára a gazdaságokban „zöld gondozás” formájában nyújtott ellátás tekintetében; hangsúlyozza, hogy az EU összes régiójában fenn kell tartani a mezőgazdaságot és az állattenyésztést, és kifejezetten elő kell segíteni ezeket a „zöld gondozási” formákat, valamint megfelelően meg kell fizetni a gazdálkodók munkáját;

77. hangsúlyozza a mezőgazdasági termelők mentális egészségének és jóllétének fontosságát, és kéri, hogy a jövőbeli KAP-eszközökbe foglaljanak bele pszichológiai támogatást célzó intézkedéseket, az adminisztráció egyszerűsítését, a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtését, valamint az elszigetelődés elleni küzdelmet célzó intézkedéseket;

Állatbetegségek

78. hangsúlyozza, hogy az állatbetegségeknek jelentős társadalmi-gazdasági, környezeti és állatjóléti következményei vannak a gazdaságok szintjén, szubnacionális, nemzeti és regionális szinten; kiemeli, hogy az állattenyésztésre gyakorolt hatásukat tovább súlyosbítja az EU-n belüli hőmérséklet-emelkedés, szélsebesség-

növekedés és az éghajlattal kapcsolatos egyre gyakoribb szélsőséges időjárási események, amelyeket kezelni kell;

79. hangsúlyozza, hogy megerősített nyomonkövetési és megelőző intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy elkerülhető legyen mind az uniós, mind a nem uniós országokból eredő állatbetegségek EU-n belüli terjedése, és felszólít az EU biológiai biztonsági sebezhetőségeinek szisztematikus értékelésére, különös tekintettel az ismert és az új betegségek belépési útvonalaira;

80. hangsúlyozza, hogy az EU-ban, ha valamelyik tagállamban nem előzik meg az állatbetegségeket vagy nem védekeznek azokkal szemben, annak azonnali következményei lesznek a többi tagállamra nézve, és ez összehangolt válaszlépést kíván; kiemeli ezért a megelőzés fontosságát és költséghatékonyságát, különös tekintettel a vakcinázásra, a korai felismerésre és a felkészültségre, a tagállamok közötti megfelelő információcserére és koordinációra, valamint az egészségügyi intézkedések alkalmazásából eredő közvetlen és közvetett károkat elszenvedő állattenyésztők gazdasági kompenzációs eszközeire;

81. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a hatékony és eredményes megelőzési és betegségekkel szembeni védekezési programok végrehajtásához szükséges erőforrásokat, beleértve a pénzügyi, állatorvosi, technikai és adminisztratív támogatást, valamint az új betegségekkel szemben fokozottan ellenálló állatok genetikai szelekciójának kutatását;

82. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy időben és hatékonyan lépjenek fel az állatbetegségek terjedésének megfékezése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg a célzott gyorsriasztási és -reagálási mechanizmust, amelyet állatbetegségek kitörésének gyanúja vagy megerősítése esetén aktiválnának, hogy biztosítsák a nemzeti hatóságok és a Bizottság közötti valós idejű információcserét a járványügyi helyzetről, elősegítsék a kockázatértékelési és -kezelési intézkedések tagállamok közötti koordinációját, valamint biztosítsák a megfelelő kommunikációt minden érdekelt féllel, különösen a mezőgazdasági termelőkkel és a fogyasztókkal;

83. üdvözli, hogy 2023-ra az EU már elérte azon 2030-ra kitűzött céljának felét, hogy 50%-kal csökkenti az antimikrobiális szerek állatgyógyászati értékesítését és felhasználását; hangsúlyozza, hogy folytatni kell ezeket az erőfeszítéseket, és összehangolt uniós megközelítést kell kidolgozni az állatbetegségek megelőzésére és felismerésére vonatkozóan, amelyet korai nyomon követés, vakcinázás és biológiai védelmi intézkedések kísérnek, hogy elkerülhető legyen az állatbetegségek számának növekedése, amely alááshatja az antimikrobiális szerekre vonatkozó csökkentési cél elérését;

84. hangsúlyozza, hogy fontos a fejlett diagnosztikai eszközök, a prediktív modellezés és a szennyeződés-eltávolító technikák fejlesztése; kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az uniós állategészségügyi előírások további megerősítését az állattenyésztés védelme érdekében, beleértve a fertőző betegségek kockázatát jelentő vadon élő állatpopulációk csökkentésére vagy kizárására, valamint szükség esetén az állatok célzott vakcinázására vonatkozó rendelkezéseket, kiegészítve az állatállomány felelősségteljes szelekcióját és tenyésztését, ami hozzájárulhat az endémiás és új betegségek előfordulásának csökkentéséhez;

85. felkéri a Bizottságot, hogy ismerje el az állatgyógyászati ágazat szerepét és támogassa az arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a biotechnológiákat a laboratóriumból eljuttassa a gazdaságba, felgyorsítva és észszerűsítve a szabályozási folyamatokat, finanszírozva és bővítve az állategészségügyi biotechnológiákat, tájékoztatva a mezőgazdasági termelőket és a nyilvánosságot azok előnyeiről, továbbképezve és átképezve a munkaerőt, valamint támogatva az adatgyűjtést és a mesterséges intelligencia használatát a gazdaságokban és az állategészségügyi ágazatban;

86. kéri a Bizottságot, hogy javítsa e közvetlen és közvetett költségek nyomon követését és jelentését az uniós és a tagállami támogatási intézkedések eredményességének és gyorsaságának javítása érdekében; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a FAO kidolgozott egy új eszközt OutCosT (OUTbreak COSting Tool) néven, amely lehetővé teszi az országok számára, hogy felmérjék az állatbetegségek kitörésének és a velük szemben hozott védelmi intézkedéseknek a pénzügyi terheit;

87. támogatja a tagállamok egy csoportjának a Bizottsághoz intézett azon felhívását, hogy igazítsa ki az állatbetegségek kezelésére vonatkozó uniós megközelítést úgy, hogy lehetőség szerint, valamint a fajoktól és a betegségektől függően egy szélesebb eszköztár részeként megelőző intézkedésként a vakcinázást alkalmazzák;

88. hangsúlyozza mindazonáltal, hogy maga a vakcinázás is még eredményesebb, ha biológiai védelmi és felügyeleti intézkedésekkel egészül ki; hangsúlyozza, hogy a hosszú távú védelem érdekében a vakcinázási intézkedéseket össze kell kapcsolni az immunológiai rezisztenciára irányuló genetikai szelekciós programokkal, különösen az őshonos fajták esetében és a veszélyeztetett területeken; hangsúlyozza, hogy az e területen tett erőfeszítéseket fokozni és támogatni kell hozzáférhető és megfizethető oltóanyagok, a kockázati szinthez megfelelően kalibrált biológiai védelmi intézkedések, valamint a 2027 utáni KAP keretében valamennyi tagállamban az érintett mezőgazdasági termelőknek nyújtott további és célzott finanszírozás révén;

89. hangsúlyozza az állategészségügy összehangolt megközelítésének fontosságát, amely magában foglalja a kutatásba, a nyomonkövetési rendszerekbe, a vakcinafejlesztésbe és a gyógyító kezelési lehetőségekbe történő proaktív beruházásokat mind az ismert, mind az új betegségek kezelése érdekében; elismeri az úgynevezett DIVA vakcinázás terén elért fejlődést, amely lehetővé teszi a kórokozóval fertőzött és az ellene beoltott állatok megkülönböztetését; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a legújabb tudományos fejleményeket, és vizsgálja felül az (EU) 2016/429 rendeletet[34] egy egészségügyi státuszra vonatkozó új kategória létrehozása céljából, amelynek neve „vakcinázás miatt betegségtől mentes”; felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Horizont programon keresztül mozdítsa elő a DIVA vakcinákkal kapcsolatos kutatásba és fejlesztésbe történő beruházásokat, és gyorsítsa fel azok használatát a gazdálkodók körében;

90. felhívja a Bizottságot, hogy megnövelt finanszírozás révén támogassa a gazdaságokon belüli biológiai védelembe történő beruházásokat, többek között a KAP-on kívül is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy erősítse meg az állategészségügyi intézkedéseket az uniós mezőgazdasági ágazatban azáltal, hogy egy felkészültségi és korai felismerési mechanizmus révén uniós szinten koordinálja az állatgyógyászati oltóanyagok, az új antigének és diagnosztikai reagensek, valamint az immunológiai állatgyógyászati készítmények kutatását, közös beszerzését, készletezését és szállítását, illetve előmozdítja e termékek fejlesztését az EU-n belül; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa e mechanizmus megfelelő finanszírozását;

91. bátorítja stratégiai készletek létrehozását az új járványokra való gyorsabb reagálás lehetővé tétele érdekében; hangsúlyozza, hogy égető szükség van egy központosított és összehangolt, az állatok tagállamokban végzett vakcinázására vonatkozó adatbanki rendszer létrehozására; rámutat, hogy egy ilyen rendszer javítaná a nyomonkövethetőséget, javítaná a járványügyi felügyeletet, támogatná a járványok kitörésének időben történő kezelését, valamint hozzájárulna az EU állat-egészségügyi és élelmezésbiztonsági politikáinak általános eredményességéhez; megjegyzi, hogy egy átfogó vakcinázási adatbank elősegítené a határokon átnyúló együttműködést, biztosítaná az uniós előírásoknak való megfelelést, valamint értékes információkkal szolgálna a szakpolitikák kidolgozásához, a kutatásokhoz és az állományok egészségének fenntartható kezeléséhez;

---

[34] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/429 rendelete (2016. március 9.) a fertőző állatbetegségekről és egyes állategészségügyi jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről („állategészségügyi rendelet”) (HL L 84., 2016.3.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj).

92. támogatja az élelmiszeripari termékekben található vírusok inaktiválására irányuló új technológiákkal, például a nagynyomású feldolgozással kapcsolatban végzett kutatást, amely ígéretes módszernek mutatkozik az élelmezésbiztonság fenntartására és az élelmiszerek minőségének megőrzésére; nyomatékosítja, hogy bizonyos állati étrendek és takarmánykészítmények fontos szerepet játszanak egyes betegségek terjedésének a megelőzésében, valamint az állatok általános egészségi állapotának és ellenálló képességének a javításában;

93. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a regionális hatóságokat és működjenek együtt azokkal, valamint konzultáljanak a mezőgazdasági termelőkkel az e betegségekre vonatkozó megelőzési, vakcinázási és enyhítési tervek kidolgozásáról és végrehajtásáról, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve az állatok kiselejtezését;

94. nagyobb együttműködést szorgalmaz az EU, az ágazati érdekelt felek és a nemzetközi partnerek között, így biztosítva az erőforrások eredményes elosztását és azt, hogy megosszák a tudást a betegségek jobb kezelése és megelőzése érdekében;

95. felhívja a Bizottságot, hogy növelje az uniós tagállamokban a felszámolási és védekezési rendszerekre elkülönített uniós finanszírozást; javasolja átfogó gazdasági támogatási rendszerek, többek között olyan kompenzációs rendszerek létrehozását, amelyek a teljes ellátási láncra kiterjednek annak biztosítása érdekében, hogy minden érintett fél, különösen az állattenyésztők, megfelelő segítséget kapjanak; hangsúlyozza, hogy az állatokat érintő olyan súlyos járványok kitörése esetén, amelyek komoly gazdasági veszteséggel járnak, gyorsított anyagi támogatást kell rendelkezésre bocsátani a bizonytalanság enyhítése és a gazdasági folytonosság fenntartása érdekében; kéri a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék a támogatás iránti kérelmek elbírálását, számolják fel a felesleges adminisztrációs akadályokat és állapítsanak meg egyértelmű határidőket a támogatások folyósítására, hogy segítsék a gazdákat tevékenységeik jobb megtervezésében és stabilizálásában;

96. üdvözli a Bizottságnak a KAP egyszerűsítésére és a versenyképesség növelésére irányuló 2025-ös csomagjában foglalt javaslatát, amely szerint javítani kívánja a KAP-nak a természeti katasztrófák, az éghajlatváltozáshoz kötődő kedvezőtlen időjárási események vagy az állatbetegségek sújtotta gazdák pénzügyi és operatív támogatására való képességét azáltal, hogy további vészhelyzeti kifizetést vezet be, amelyet a tagállamok a vidékfejlesztési alapok keretében vehetnek igénybe; úgy véli, hogy a jövőbeli KAP-nak aktívan támogatnia kell a mezőgazdasági termelők azon képességét is, hogy megbirkózzanak az állatbetegségek és a járványok terjedésével, különösen azáltal, hogy lényegesen nagyobb költségvetést biztosít a válságkezelési eszközök és a mezőgazdasági válságtartalék számára, amely gyorsan

és hatékonyan aktiválható az érintett mezőgazdasági termelők támogatása céljából;

97. felkéri a tagállamokat, hogy ezt a kezdeményezést egészítsék ki az állatbetegségekkel kapcsolatos válsághelyzetekhez igazodó kockázatkezelési rendszerek továbbfejlesztésével, többek között a biztosítási rendszerekhez és a kölcsönös kockázatkezelési alapokhoz való hozzáférés megkönnyítésével; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy új európai viszontbiztosítási eszköz létrehozására, amely lehetővé teszi az új járványos állatbetegségekkel kapcsolatos kockázatok fedezését, és biztosítja, hogy minden mezőgazdasági üzem hozzáférjen a járványos állatbetegségek elleni védelmet szolgáló biztosítási szerződésekhez;

98. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje egy európai állat-egészségügyi alap létrehozásának megvalósíthatóságát, hogy járvány kitörése esetén gyors és méltányos támogatást nyújtson; hangsúlyozza, hogy a különböző állatbetegségek jelentette kockázatokra tekintettel alapvető fontosságú, hogy forrásokat különítsenek el az állatok genetikai javítására a betegségekkel szemben ellenállóbb fajták létrehozása érdekében, ezáltal erősítve az EU élelmezésbiztonságát az esetleges egészségügyi válságokkal szemben;

99. sürgeti a Bizottságot, hogy egyeztessen a nemzetközi kereskedelmi partnerekkel annak biztosítására, hogy a regionális kereskedelmi tilalmak és az elismert inaktivációs eljárások, például a főzés és a hosszú érlelés, elfogadottak legyenek, és így kevesebb szükségtelen gazdasági kár érje az EU állattenyésztési ágazatát;

100. sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy bizonyos konkrét esetekben ellenőrizze a biológiai védelemmel összefüggő irányítási és állattartási gyakorlatokon alapuló elkülönítési mechanizmus megvalósíthatóságát, ellenőrizve annak nemzetközi kontextusban és legmegbízhatóbb kereskedelmi partnereivel együtt történő alkalmazhatóságát;

101. sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje a vadon élő patás állatok növekvő számából eredő kockázatokat, valamint azok állategészségügyre, népegészségügyre és biológiai sokféleségre gyakorolt hatásait; e tekintetben szükségesnek tartják e túlszaporulat megfelelő kezelését célzó horizontális intézkedések végrehajtását;

Kereskedelmi szempontok

102. hangsúlyozza, hogy az EU állattenyésztési ágazata különösen sérülékeny a különböző külső sokkokkal szemben, beleértve az egészségügyi válságokat, a szélsőséges időjárási eseményeket, az áringadozást és az ellátási láncok zavarait, valamint a harmadik országok támasztotta növekvő versenyt, amelyek termékei nem mindig felelnek meg a magas szintű uniós környezetvédelmi,

állatjóléti, egészségügyi és élelmiszer-biztonsági előírásoknak, ami megmagyarázza a mezőgazdasági termelők által a viszonosság hiánya és a tisztességtelen globális verseny miatt felvetett aggályokat; hangsúlyozza ezért, hogy méltányos versenyfeltételeket kell biztosítani a nemzetközi piacon az európai vállalkozások gazdasági életképességének védelme és a kereskedelmi megállapodásokban a kölcsönös normák garantálása érdekében; ezért kéri, hogy a kereskedelmi megállapodások megkötésekor vegyék figyelembe az ágazat sebezhetőségét;

103. kéri, hogy a következő többéves pénzügyi kereten belül hozzanak létre egy külön eszközt, amely az olyan mezőgazdasági ágazatoknak – többek között az állattenyésztési ágazatnak – nyújtana célzott támogatást, amelyek zavarokkal szembesülhetnek, vagy amelyek esetében szükségessé válhat a kiigazítás a folyamatban lévő kereskedelmi megállapodások hatásainak eredményeként;

104. rámutat, hogy az EU-ban az állati eredetű termékek és különösen a hús fogyasztása –a legjobb esetben is – stagnál, az állati fehérje iránti globális kereslet azonban előreláthatólag nőni fog, az EU élelmiszer-önrendelkezésének biztosítása mellett el kell ismerni az export gazdasági jelentőségét, valamint azt, hogy az EU globális vezetőként pozicionálja magát az éghajlat- és állatbarát mezőgazdaságban, és a fenntarthatóságra való átálláshoz szükséges tudást, technológiát és gyakorlatokat exportálja a globális piacokra; hangsúlyozza, hogy ez fellendítheti a kutatást, az innovációt, a beruházást és a foglalkoztatást; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben az állatállomány minőségének javításába és a genetikai nyomonkövethetőségbe való beruházás elengedhetetlenné válik a magas tápértékű állati eredetű termékek iránti globális kereslet kielégítése érdekében;

105. sajnálja, hogy az EU ambiciózus egészségügyi, állatjóléti, környezetvédelmi és egyéb fenntarthatósági előírásait és célkitűzéseit kereskedelmi partnereink nem minden esetben alkalmazzák kölcsönösen; kitart amellett, hogy az EU állattartó gazdái ezért egyenlőtlen feltételek mellett versenyeznek az EU-n kívüli termelőkkel mind a nemzetközi, mind az uniós belső piacon;

106. megjegyzi, hogy míg az EU piacára érkező minden élelmiszerimportnak meg kell felelnie a végtermékekre vonatkozó releváns és szigorú uniós előírásoknak, amelyeket attól függetlenül kell alkalmazni, hogy a terméket az EU-n belül állították-e elő vagy behozták, az előállítási követelményeket („feldolgozási és termelési módszerek”) az importált termékekre általában nem alkalmazzák;

107. kitart amellett, hogy az importált mezőgazdasági és agrár-élelmiszeripari termékekre vonatkozó uniós egészségügyi, környezetvédelmi és állatjóléti előírások alkalmazásáról szóló bizottsági következtetéseknek megfelelően van szakpolitikai

mozgástér arra, hogy a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival összeegyeztethető módon törekedjenek az egészségügyi és környezetvédelmi követelményeknek az importált termékek feldolgozási és termelési módszerei esetében történő érvényesítésére; elismeri, hogy a termelési előírásoknak az importált termékekre való alkalmazása előtt mindenkor elengedhetetlen az eseti alapon történő értékelés, ahogy az a Bizottság jelentésében áll;

108. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a kereskedelmi és fenntarthatósági politikái közötti nagyobb összhangot azzal, hogy tükörklauzulák alkalmazásával minden megtárgyalt kereskedelmi megállapodásba belefoglalja a környezetvédelmi, állat-egészségügyi és állatjóléti előírások kölcsönösségét a termelés valamennyi szakaszában, annak biztosítása érdekében, hogy az uniós normáknak nem megfelelő importált termékeket ne hozzanak forgalomba az uniós piacon; felszólítja a Bizottságot, hogy a belföldi termelők és az uniós fogyasztók védelme érdekében biztosítsa a behozatal megfelelő és szigorú ellenőrzését, és erősítse azt meg;

109. kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg az EU jól finanszírozott promóciós politikáját, növelve az EU mezőgazdasági termékeire, köztük az állati eredetű termékekre elkülönített költségvetést, és biztosítsa a földrajzi árujelzők nemzetközi kereskedelemben való folyamatos támogatását, mivel azok a minőség, a nyomonkövethetőség és a vidékfejlesztés kulcsfontosságú pillérei; hangsúlyozza, hogy az állattenyésztési ágazat felel az európai földrajzi árujelzők jelentős részéért, beleértve az olyan termékeket, mint a sajtok, a kolbászok, a sonkák és a friss húsok, amelyek a generációról generációra átadott szakértelem és a származási régiójukhoz szorosan kapcsolódó termelési módszerek eredményei;

110. hangsúlyozza, hogy a minőségre vonatkozó megnevezések nemcsak a termelők munkáját szemléltetik, hanem a hagyományos gyakorlatokat is védik, előmozdítják az európai gasztronómia sokszínűségét, és segítenek megőrizni a termelési helyszínek kulturális identitását; hangsúlyozza továbbá, hogy mind az EU-n belül, mind azon kívül fontos az egyértelmű és pontos címkézés a termékek nyomonkövethetőségének javítása és a fogyasztók olyan félrevezető értékesítési gyakorlatokkal szembeni védelme érdekében, mint például az európainak hangzó vagy nagyon hasonló megnevezések használata, amelyek tévesen azt a benyomást keltik, hogy a termék helyi származású, vagy származási helye az EU, vagy minősége megfelel az uniós színvonalnak;

111. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a gazdákat az uniós előírásoknak való megfelelésre irányuló erőfeszítéseikben, hogy ne veszítsenek versenyképességükből, és hogy az EU-ban folyó termelés a későbbiekben ne kerüljön át alacsonyabb szintű állatjóléti, termelési és szociális normákkal rendelkező EU-n kívüli országokba, és biztosítsa, hogy a termelők finanszírozáshoz jussanak az

állatállomány genetikájának javítása céljából, hogy a versenyképesség a minőség, ne pedig a mennyiség révén erősödjön;

°

° °

112. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.